

Ηχώ της Λευκάδας

Έμαραθήκανε γιά μας του κόσμου οι πρασινάδες
Έσένα σ' έξεριζωσε τὸ κίμα στὴν ὄργη του,
ἐμὲ μου τρώγουν τὴν καρδιά ἀγόρταγες ἐλπίδες.
Νά 'ξερεις πὸς τὸς ἔτρεφε! καὶ τώρα μία μία
μαραίνονται καὶ πέφτουνε σὰ φύλλα τὸ χειμῶνα.

Αριστοτέλης Βαλαωρίτης

ΕΤΟΣ 54ο ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΤ' ΑΤΤΙΚΗΣ «Η ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ»
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 225
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2025
Γραφεία: Γερανίου 41, 104 31 - ΑΘΗΝΑ, e-mail: s.lefkadion.ath@gmail.com

Ω ασφοδιόνα, κάθε σου
κλαδί σα μια λαμπάδα
που ανάβει φως για τους νεκρούς
τους ήρωες, διάφορο κλαδί
στον κόμπο τον βαθύφοτον,
που δίνει λάδι στα βουνά
και φέρνει την απέραντη
γαλήνη σου, ω Λευκάδα!

Άγγελος Λεκαυάνος

Πλούσιες οι δραστηριότητες του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα» κατά το 1^ο τρίμηνο του έτους 2025.

Κατά το 1^ο τρίμηνο του νέου έτους ο Σύλλογος μας διοργάνωσε με μεγάλη επιτυχία ποικίλες εκδηλώσεις ενώ είχε έντονη παρουσία και συμμετοχή στις δραστηριότητες άλλων συλλόγων και φορέων τόσο της Αθήνας όσο της Λευκάδας. Διοργάνωσε με μεγάλη επιτυχία και συμμετοχή του λευκαδίτικου συντοπίτικου στοιχείου την καθιερωμένη ετήσια κοπή της πίτας του και τον ετήσιο αποκριάτικο χορό του στην Ταβέρνα Καλοκαιρινός στην Πλάκα. Διοργάνωσε επίσης θεατρική βραδιά για την παρακολούθηση της παράστασης «Σικελιανός Μέτρον πάντων ο άνθρωπος» του συμπατριώτη μας Γιάννη Φαλκώνα με μεγάλη συμμετοχή συμπατριωτών μας και εξαιρετικές κριτικές για την πρωτοβουλία και την παράσταση. Επίσης ο Πρόεδρος και τα μέλη του ΔΣ παρευρέθηκαν σε πολλές εκδηλώσεις που διοργάνωσαν τα σωματεία της Αθήνας αλλά και της Λευκάδας, ειδικότερα παρευρέθηκαν στην κοπή πίτας της Επτανησιακής Συνομοσπονδίας, της Εταιρείας Λευκαδικών Μελετών, της Ένωσης Εξανθετιών Αθήνας, του Συλλόγου Καρσάνων Αττικής, του Συλλόγου Χορτιωτών, της Ένωσης Αγιοπετριτών Αττικής κλπ.

Επίσης, ο Σύλλογός μας ανταποκρινόμενος στην πρόσκληση της Δημόσιας Βιβλιοθήκης Λευκάδας για την εκδήλωση «Σχέδια εργασίας που σφράγισαν την Επτανησιακή Αγιογραφία», έδωσε το παρόν δια του Εφόρου Δημοσίων Σχέσεων Χρ. Γιάννη Φουρλάνου. Ήταν μια άκρως ενδιαφέρουσα εκδήλωση. Αξίζουν συγχαρητήρια στην κ. Ρούσσου και σε όσους εργάστηκαν για αυτήν.

Στις 26/3/2025 παρευρεθήκαμε στην εκδήλωση της Εταιρείας Λευκαδικών Μελετών με θέμα «Ο Λευκαδίτης Ναύαρχος Ιωάννης Τούμπας & η εποποιία του Αντιτορπιλικού «ΑΔΡΙΑΣ» - Ένα διαχρονικό μήνυμα πατριωτισμού».

Την Πέμπτη 27/3/2025 ανταποκρινόμενοι στην πρόσκληση του Σωματείου «Διάζωμα» παρευρεθήκαμε στην εκδήλωση με τίτλο «Το αρχαίο θέατρο της Λευκάδας. Από τον εντοπισμό στις αρχές του 20ού αιώνα έως τη συστηματική ανασκαφή και αποκάλυψη έναν αιώνα μετά» που έγινε στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.

Ακολουθεί στις σελίδες της εφημερίδας μας πλούσιο ρεπορτάζ και φωτογραφικό υλικό από τις εκδηλώσεις αυτές.

Χαιρετισμός του κ. Θ. Χόρτη Προέδρου του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα»

Συμπατριώτες, συμπατριώτισσες, φίλοι και φίλες.

Εκ μέρους του νέο εκλεγμένου Διοικητικού Συμβουλίου σας καλωσορίζω στη σημερινή μας εκδήλωση και σας εύχομαι ολόψυχα χρόνια πολλά και καλή χρονιά!

Στη φετινή εκδήλωση για την κοπή της Πρωτοχρονιάτικης Λευκαδίτικης λαδόπιτας δεν θα αναφερθώ ως είθισται με λεπτομέρεια στην μέχρι σήμερα δράση του Συλλόγου μας, αφού είναι πολύ πρόσφατες οι ημερομηνίες που έγιναν τόσο η γενική συνέλευση και ο απολογισμός του απερχόμενου Διοικητικού συμβουλίου όσο και η έκδοση του πρόσφατου φύλλου της εφημερίδας μας ΗΧΩΣ, όπου και έγινε λεπτομερής αναφορά στη δράση και τα πεπραγμένα όλης της προηγούμενης τριετίας, αλλά εντελώς επιγραμματικά θα αναφέρω στις πιο ενδεικτικές:

- Στην ανακαίνιση των γραφείων μας.
- Στον επετειακό εορτασμό των 100 χρόνων του Συλλόγου μας τόσο στην Λευκάδα όσο και στην Αθήνα.
- Στις διήμερες πλούσιες

εκδηλώσεις στη Λευκάδα για να τιμήσουμε τα 200 χρόνια από τη γέννηση του Μεγάλου μας Ποιητή

του συλλόγου μας, θέλει με τις αποφάσεις, τις ενέργειές της και τις εκδηλώσεις της, να κάνει το Σύλλογό μας κέντρο συσπειρω-

- Αριστοτέλη Βαλαωρίτη. Στη διοργάνωση με επιτυχία του περσινού Αποκριάτικου χορού του Συλλόγου το Σάββατο 9/3/2024 στο κέντρο <ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΗ>. κ.λ.π.

Θα ήθελα όμως με αφορμή τη σημερινή μας εκδήλωση και με λίγα λόγια να επικοινωνήσω μαζί σας την αποφασιστικότητα με την οποία, σύσσωμη η νέα διοίκηση

σής, όχι μόνο των ετεροδημοτών, αλλά και όλων των Λευκαδίτικων Σωματείων που δραστηριοποιούνται στην Αττική. Σε Συνεργασία με την Ομοσπονδία αλλά και όλο το λευκαδίτικο στοιχείο να προάγουμε και να αναδείξουμε τόσο τον πλούσιο πολιτισμό μας όσο και τα ήθη και έθιμά μας.

Στο ίδιο πνεύμα θα ήθελα σήμερα να καταθέσω και μια πρώτη

συνέχεια στη σελ. 5

Κοπή πίτας του Συλλόγου μας την Κυριακή 26 Ιανουαρίου 2025!

Οι Λευκαδίτες από όλα τα μέρη της Αττικής ανταποκρίνονται στο κάλεσμα του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ» και της Ομοσπονδίας των Απανταχού Λευκαδίτικων Συλλόγων, για την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας.

Τα Γραφεία της οδού Γερανίου 41 θυμίζουν Λευκάδα, καθώς είναι γεμάτα ασφυκτικά από Λευκαδίτες. Αξιοσημείωτο είναι ότι εκπροσωπούνται οι περισσότεροι από τους ενεργούς Λευκαδίτικους Συλλόγους της Αττικής.

Ξεχωρίζουν οι παρουσίες του (Λευκαδίτη) επί σειρά ετών προέδρου του Εθνικού Κοινοβουλίου κ. Απόστολου Κακλαμάνη.

Του προέδρου της Εταιρείας Λευκαδικών Μελετών κ. Κώστα Κατηφόρη και της εφόρου Δημ. Σχέσεων της Εταιρείας κ. Σούλας Βαμβακού-

συνέχεια στη σελ. 5

«Και έκ γῆς άνεδύθη θέατρον. Ο εντοπισμός και η συστηματική ανασκαφή του αρχαίου θεάτρου της Λευκάδας».

Πέμπτη 27 Μαρτίου 2025, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.

Το Σωματείο ΔΙΑΖΩΜΑ αποκάλυψε δημόσια το Αρχαίο Θέατρο της Λευκάδας μας. Η ανταπόκριση του κοινού στην πρόσκληση ήταν εντυπωσιακή. Ο Σύλλογος Λευκαδίων Αττικής «**Η Αγία Μαύρα**» έδωσε

δυναμικό παρόν, αφού παρευρέθηκε η πλειοψηφία των μελών του Δ.Σ. και πολλά μέλη του.

Η παρουσίαση των αποτελεσμάτων και των πορισμάτων από τις μέχρι τώρα ανασκαφές ήταν άκρως

ενδιαφέροντα. Ελπίζουμε το θέατρο αυτό να γίνει σύντομα το στολίδι της Λευκάδας και να ζήσουμε εκεί όμορφες στιγμές.

Ευχαριστούμε τον πρόεδρο κ. Σταύρο Μπένο, την αρχαιολόγο κ. Ολυμπία Βικάτου και το μηχανικό αρχιτέκτονα κ. Νίκο Χατζηδάκη για την άρτια παρουσίαση.

Θεωρούμε ότι το θέατρο χρειάζεται όλες μας τις δυνάμεις για να πάρει ζωή. Αξίζει την προσοχή μας.

Ελπίζουμε και ευχόμαστε σύντομα να ζωντανέψει και να παρακολουθήσουμε παραστάσεις στις κερκίδες του.

Το Δ.Σ.

Χρόνια Πολλά
και Καλό Πάσχα

Λευκάς η νήσος των ποιητών

«Σ' ένα τρυγημένο αμπέλι,
όσα δευροστάφυλα κι αν βρεις, όλα ξυνά θα είναι»

**Επιμέλεια σελίδας
Κώστας Σταματέλος,**

Δ.Μαμαλούκας

Γενικός Γραμματέας Συλλόγου Λευκαδίων
Αττικής «Η Αγία Μαύρα»

Επιγραμματικά, θα περιδιαβούμε τρεις κατηγορίες ποίησης σε τούτο το φύλλο,

Η Λαϊκή ποίηση στη Λευκάδα, έχει βαθιές ρίζες στην ιστορία του τόπου κι η κάθε εποχή έχει να αναδείξει ταπεινούς κι άλλοτε ρωμαλέους στίχους και πλοκή αξιόλογη.

Πολλοί απ' τους στίχους και τα ποιήματα αυτά, σώθηκαν στο διάβα του χρόνου απ' τον προφορικό λόγο (από στόμα σε στόμα κι από γενιά σε γενιά) κι αργότερα κυρίως από επιφανείς ερευνητές φιλόλογους, όπως ο αείμνηστος καθηγητής και λαογράφος Πανταζής Κοντομίχης και μετέπειτα, ο σημαντικότερος εν ζωή σήμερα Πανεπιστημιακός καθηγητής φιλοσοφίας Σπύρος Βρεπτός, που έσκυψαν, ανέσυραν και περιέσωσαν με περίσσια έγνοια ένα σημαντικό θησαύρισμα της λαϊκής ποιητικής μούσας!

Κύριες πηγές έμπνευσης για τον απλό λαϊκό ποιητή, τα βάζα της σχολής, ο πόνος του χαμού και ξενιτεμού, η αγάπη για τον τόπο του, ο έρωτας, η εξιστόρηση γεγονότων αλλά και η σάτιρα .

Παραθέτω ως αρχή στη μνημόνευση λαϊκών ποιητών ένα ποίημα του Τσουκαλαδιώτη Θωμά Ροντογιάννη της Δ' Δημοτικού - Γεωργίου) ο οποίος μας χάρισε αρκετά όμορφα γιομάτα νόημα, συναίσθημα και φιλοπατρία ποιήματα.

*Είναι νύχτα του Αλωνάρη
κι όλη η φύση χαμογελά,
φωτίζουν άστρα χωρίς φεγγάρι,
τον ουρανό μας εκεί ψηλά.
Γλυκό αεράκι φυσά δροσάτο
και όλα τα φύλλα πιάνουν χορό,
το κύμα απλώνεται στην άμμο αφράτο
και τραγουδάει τ' άσπρο νερό.
Όλος ο κόσμος γλυκά κοιμάται
κι ο ποιητής ψυχωρραγεί,
αν και το θάνατο λίγο φοβάται,
μα περιμένει χρυσή αυγή.
Για ν' ανατείλει και να φωτίσει
τους οφθαλμούς του τους ασθενείς
κι άρχισε κάτι για να ψελλίσει,
καίτοι ευρίσκεται ημιθανής.
Πρόβαλ' αυγούλα μου, γλυκιά μου αυγούλα,
να μ' ατενίσσεις στερνή φορά
και να με ραίνεις με τη δροσούλα,
εις τη μεγάλη μου τη συμφορά.
Μη περιμένεις τ' άλλα τ' αστέρια,
μη καρτερέσεις Αυγερινό,
μη σε πλανέψουν τα περιστέρια,
όπου γυρίζουνε στον ουρανό.
Για να προφθάσεις και να μου δώσεις
ένα φιλι σου στερνό γλυκό,
από τους πόνους να με γλιτώσεις
κι από το χάρο που καρτερώ.*

*Κοίτα η ψυχούλα μου θέλει να φύγει,
τρέμει η καρδούλα μου και λαχταρώ,
η αντοχή μου είναι ολίγη,
να υπομένω δεν ημπορώ...
Δεν θέλω ο μαύρος για να πεθάνω,
μέσα στις νύχτας τη σκοτεινιά,
θέλω τσ' αυγούλας μ' το φως απάνω,
να ζήσω φώτα παντοντινά.
Θυμήσου Αυγούλα μου κι εγώ μια μέρα,
όταν ατένιζα τη χαραυγή,
που μας χρυσώνεις την ατμοσφαίρα
και όπου μας στέλνεις το φως στη γη.
Έπαιρνα δύναμη τρανή από σένα
και έτρεχε ο νους μου εδώ κι εκεί
κι έχω ποιήματα πολλά φτιαγμένα
κι ας μην εσπούδασα στιχουργική.
Το φως τσ' Αυγούλας στα βλέφαρά του,
Θωπεύει ολόγλυκα και τα φιλεί.
Ξάφνου χτυπά μέσα στη καρδιά του,
και παίρνει δύναμη ζωή πολλή.
Σηκώνεται, κάθεται απά' στο κρεβάτι,
ζητάζει νεράκι και φαγητό,
λέει η καρδούλα του ζωή γεμάτη,
Χάρε σε πάτησα μέσ' το λαιμό.*

*Δεν ήταν λίγοι κι αυτοί, που'ρθαν από μέρη
και τόπους μακρινούς. Κι ήρθαν και... εκεί
πλάι στη θάλασσα και την λάτρεψαν,
αρχοντοπερπατώντας στον τόπο μας(ευτυχώς),
δίνοντας ένα ξεχωριστό νόημα σε πράματα
ξεχασμένα μα σημαντικά. Οι μη Λευκαδίτες, στο
διάβα του χρόνου, αγάπησαν με θέρμη το νησί των
ποιητών.
Ένας εξ' αυτών ήταν ο καθηγητής Δ.Μίγγας,
ένας Λευκαδολάτρης με ιδιαίτερο προσανατολισμό
και νοηματική συνείδηση.*

Γράφει σ' ένα του ποίημα....

*Σου γράφω από την πολιτειούλα δίπλα στη θάλασσα
που 'φτασα.
Η επιστροφή, σκέφτομαι, είναι ένας θάνατος που τον
διαλέγεις. Χθές βράδυ άνοιξα πάλι την Οδύσσεια.
.....*

*Ζηλεύω τους παλιούς που λεν:-Θα πάω δυτικά.
Και φεύγουν για τα παιδικά τους χρόνια,
τις θάλασσες, τις αγκαλιές και τα νησιά.
Εμένα δε μου δόθηκε ποτέ τέτοιο ταξίδι.
Καταδικάστηκα να ζω σε σπίτια
που δεν αγάπησαν τη θάλασσα,
μήτε αφέθηκαν κάποια βραδιά σε όνειρα.*

*Να ξέρεις πως τα κύματα δεν υποβλέπουν τα
καράβια,
μόνο μ' αγάπη τους χαϊδολογούν τα στήθη
τρυφερά
κι έπειτα, όσο είναι μπορετό, λικνίζουν την ανάμνησή
τους.
Και οι σειρήνες μη θαρρείς πως έμειναν γυναίκες,
σαν λέξεις ξανανιώνουε ,γυρίζουν σαν τις μέρες,
καλούνε τους προγόνους μας,
μα εκείνοι....προσπεσόντες έρεσσον.
.....*

*-Εδώ, χρωματίζεται ο ήχος
και ακούγεται η κίνηση.
-Εδώ σου πετρώνει το πρόσωπο τώσων χρόνων η
αύρα,
κι επιστρέφουν οι τόποι που γύρευες πάντα.
-Εδώ που τα χρώματα μεγαθύνονται
κι ανασαίνουν πριν σβήσουν.
-Εδώ, που αγκαλιάζεις τον άνθρωπο
αν αγγίξεις τη θάλασσα.
-Εδώ να σταθείς,
πια μη φύγεις ποτέ, να προσμένεις. Στα μέρη μας
οι νύχτες είναι ποιήματα
που πάντοτε επιστρέφουν.*

.....

*Οι ποιητές
γεννιούνται από παιδιά, που
με το νύχι τους σκάβουν
τα χρώματα.*

*Μοναχός του, απέναντι
στις μετέωρες θάλασσες του δειλινού,
νοτισμένα τα μάτια απ' τα χρώματα,
κι αγναντεύει ο ναύτης
την επιστροφή του στην Τροία.
Αγγίζει το Ίλιον
πριν από την άλωση, ασύλητο.*

*.....
Τ' απόβραδο κατεβαίνω στη θάλασσα
-το σπίτι μας πια με τα χρόνια
ήρθε και στάθηκε στην άκρια της-
κι απλώνω πάνω της αργά, σαν σύννεφο στον
ουρανό,
την ώρα που το φως κι οι βάρκες στ' ανοιχτά
λυγίζουν ανεπαίσθητα
κι αφήνουν πίσω τους μικρό, μικρούτσικο φεγγάρι.
Χάνομαι στον χρωμάτων τις σκιές,
κάποιες φορές τραγούδησα.
Μεγάλωναν οι λέξεις και με σκέπαζαν.
Σιγά-σιγά νύχτα και πόλη κλείνονται στο κάστρο
και μόνος τότε αρχίζω κύκλους για να μπω
ώρες πολλές γύρω απ' τα τείχη
όπως στα όνειρα ή σε παλιά, πολύ παλιά βιβλία.*

*Και στη σατιρική ποίηση, το νησί, έχει αφήσει
από προ αμνημονεύτων ετών (και συνεχίζει
ευτυχώς βέβαια) το δικό της αποτύπωμα στο
νησί, επιβεβαιώνοντας την έφεση όπωμ με ζήλο
καταπιάνονται σ' αυτόν τον τρόπο επικοινωνίας των
ανθρώπων του νησιού με τον έσω και το έξω κόσμο,
προσδοκώντας ίσως...μια χείρα βοήθειας απ' το Θεό
κι απ' τους ανθρώπους για να πάνε τα πράματα
καλύτερα, ποιος ξέρει;*

Ο Γιάννης Μάλφας, στο πρώτο έτος υπ' αριθμού 3 της εφημερίδας «σπαβέντο» γράφει,

*Λευκάδα με τους θρύλους σου και με τις παραδόσεις
Λευκάδα που το πνεύμα σου δε λες να παραδόσεις.
Οπόχεις κάλο στο μυαλό, βάρεμα στο κεφάλι
κι άμα πεθαίνει ένας μουρλός δέκα γεννιόνται άλλοι.
Λευκάδα που πλημμύρισες μαέστρους και σολίστες,
χορευταράδες, λόγιους,, και άλλους αριβίστες.
Που τόσο αργά θυμήθηκε κλέφτες κι αρματολίκι
και φουστανέλες φόρεσες-τι παραγκιοζήλικι;!-
Που οι ώψιμοί σου συγγραφείς γράφουν- ως έχουν
χρέος-
την ένδοξη ιστορία σου-στα μέτρα τους βεβαίως-
Πρωτού οι βιογράφοι τους νεκρούς τους ανατάμουν
και σ' όλη την Επτάνησο ρεντίκολο τους κάμουν.
Κι είναι μεγάλος ο γιαλός κι είναι μακρύ το κύμα κι
αν δεν γυρίσει η γνώμη τους
θάναι μεγάλο κρίμα,
αυτών που δόλια ανοίξανε του Κάστρου σου τις
Πύλες
σαν τον Εφιάλτη τον παλιό τότε στις Θερμοπύλες
κι εμπήκανε τα γεμενιά, εμπήκαν κι οι τσακσίρες
κι αλλοιά που τόχει η κούτρα του να κατεβάζει ψείρες
και μπροστομουνιαστήκανε κι οι κόρες κι οι μανάδες
και βγάλανε και όρντινο μέσα στην Άγια Μαύρα
-όποιοι τσαρούχια δεν φορεί τα έχει βάψει μαύρα-
Μάνα με τους εννιά σου γιούς π' ανοίκουν σ' έξι
κόμματα
κι απ' την αγάπη την πολλή σε κάμουν αποκόμματα.
Όπου κατάντησες γιογιό του ενός και τ' άλλου
κόμματος
εσύ, που πριν τα κόμματα ήσουνα θεοκόμματος,
τρία κακά έχει η μοίρα σου, όπως τα Μι είναι τρία
Τρεις και οι οδοντογιατροί κι η πολυθρόνα μία.
Λευκάδα, μ' όσα έκαμες και μ' όσα τώρα κάνεις,
Αφού δεν τα κατάφερες, ποτέ δε θα πεθάνεις.*

«ΗΧΩ ΤΗΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ»
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Ιδιοκτησία:
Συλλήγογος Λευκαδίων
Αττικής «Η ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ»
Γραφεία: Γερανίου 41
10431 Αθήνα
Δ/ντής-Εκδότης
Ο Πρόεδρος του Συλλόγου
ΧΟΡΤΗΣ ΘΩΜΑΣ

Εκδίδεται με ευθύνη του Δ.Σ.

Τα ενυπόγραφα κείμενα
εκφράζουν απόψεις
των συντακτών του
Φωτοστοιχειοθεσία
Εκτύπωση:
Ι. ΓΚΑΝΤΗΡΑΓΑΣ & ΣΙΑ ΟΕ
Γερανίου 7, 1ος όροφος
Αθήνα, 10552
Τηλ. 210 52.44.309
Συνδρομή ετήσια:
Εσωτερικού 10 €
Εξωτερικού \$ 25

Αποστολή συνδρομών
Δ/νση Συλλόγου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Απο το βήμα αυτό και
με σκοπό να ολοκληρω-
θεί η συγγραφή μιας
σύγχρονης κι επικαιρο-
ποιημένης Ανθολογίας
Λευκαδίτικης Ποίησης,
που εδώ και μερικά
χρόνια έχω σκαριάσει
και πασχίζω να ολοκλη-
ρώσω, καλώ κάθε ανα-
τον κόσμο, Λευκαδίτη
και Λευκαδίτισσα, να
μου στείλει ηλεκτρονι-
κά με e-mail : έως τρία
ποιήματα της επιλογής
του, μια φωτογραφία
του σε υψηλή ανάλυση κι
ένα σύντομο βιογραφικό
του, για να ταξινομηθεί
αλφαβητικά στην Ανθο-
λογία.Ανάλογα με την
έκταση της ανθολογίας,
θα γίνει μελλοντικά
επιλογή για την καταχώ-
ρηση του ενός ή και πε-
ρισσοτέρων ποιημάτων.
Κώστας Γ. Σταμα-
τέλος
kgstamatelos67@
gmail.com
τηλ.6976880701

Ο βρικόλακας

«Ε μωρέ και ποιος είναι κειός όπου βήκε απ' τη βάρκα του Ζώη του Βλιασμένου ούλη νύχτα;», ρώτησε ο γερο Πάνος ο Γρόμπιος την ομήγυρη, που ήταν ακροβόλισμένη γύρω απ' την ξυλόσομπα του καπηλείου και έτσουζε τα κρασάκια της...

«Δε τονε καλοχωρίζω μεσ' τη καταχνιά και τ' γιοτούρα τ' Βαθιού. Είναι και το τζάμι θολό και τρισκατελωμένο απ' τα τσ'γάρα μαθές... Τέτοια ώρα μοναχά τα παγανά και τα τελώνια περβατούνε...», συμπλήρωσε ο Νιόνιος ο Τριόμφος που ήτανε πιο κοντά στο παράθυρο και πάσχιζε να τεντωθεί για να διακρίνει τον μυστηριώδη επισκέπτη.

«Κάμτε υπομονή δα και σα κοπιάσει κατά δω θα τονε ιδούμε», απάντησε ο Πάνος ο Γρόμπιος γουρλώνοντας κι άλλο τα μάτια του, μη τυχόν και χάσει καμιά σκηνή, παραμερίζοντας τους άλλους θαμώνες που είχαν αρχίσει να μαζεύονται και να στριμώχνονται γύρω του κοντά στο θολωμένο τζάμι. «Δε μπορεί, εδώθε θα περάσει», συμπλήρωσε και τεντώθηκε περιμένοντας την πολυπόθητη συνάντηση.

Στο μεταξύ, ο σκοτεινός ταξιδιώτης, είχε πλησιάσει αρκετά και πάσχιζε να ζεστάνει τα χέρια του με την ανάσα του που άχνιζε μέσα στην ομίχλη και την υγρασία της γεναριάτικης νύχτας. Ήτανε παραμονή των Θεοφανίων και ο καιρός δεν αστειευόταν.

«Μωρέ υγρασία!» μονολόγησε πλησιάζοντας. «Με το μαχαίρι τηνε κόβεις την αχάριστη!», συμπλήρωσε τρίβοντας τα χέρια του με τρίμμα και σβελλάδα.

Η απόσταση που τον χωρίζε απ' το καπηλειό είχε πλέον εκμηδενιστεί. Το βλέμμα του, έπεσε μέσα απ' το τζάμι στους περιέργους θαμώνες, που δεν ήταν άλλοι από τους συγχωριανούς του, και διασταυρώθηκε με το δικό τους. Ξαφνικά, η ξύλινη πόρτα άνοιξε από μέσα τρίζοντας, και τον κατάπιε μονομιάς! Οι παριστάμενοι, είχαν αναγνωρίσει τον συγχωριανό τους και τον άρπαξαν

στην κυριολεξία, αφενός για να μάθουν τα νέα του και αφετέρου για να του προσφέρουν κάτι για να ζεσταθεί.

«Μωρέ καλώς το Βεσάριο το λεβέντη!» είπανε με μια φωνή να τον, σπεύδοντας να του εξασφαλίσουνε καρέκλα δίπλα στη σόμπα κι ένα ποτήρι γεμάτο με κρασί.

«Και πούθε έρχεσαι μες στη μαύρη νύχτα; Απ' τα πρόπερι έχω να σ' απολάψω...» πρόλαβε να ρωτήσει η θεια Κατερίνα η ταβερνιάρισσα πρώτη απ' όλους. Ήτανε μια γυναίκα αξιοσέβαστη και «ξεματοχινή» να κρατάει τις ισορροπίες, όταν το κρασί άλλαζε την κρίση των ανθρώπων και η κατάσταση έδειχνε να ξεφεύγει. Τότε εκείνη, με πυγμή σιδερένια, έβαζε στη θέση του κάθε επίδοξο ταραξία και επανέφερε στο μαγαζί της την απαιτούμενη τάξη, χωρίς να στραγγαλίζει την ευθυμία και το κλίμα της ευφορίας που αναπόφευκτα ερχόταν με τα ... καλά του Διονύσου.

«Καλώς σας ήβρα το λοιπόνου!», είπε ο Βεσάριος ο Ανεσίτωτος, σηκώνοντας το ποτήρι του κι αδειάζοντάς το μονορούφι, έτοιμος να απαντήσει στην ταβερνιάρισσα αλλά και σε όλους τους παρευρισκόμενους, που ανυπομονούσαν να μάθουν. «Εξαμπαρκάρισα προφές απ' τον Έπαχτο κι ελαβοκατίμισα για να βρω βάρκα που να 'ρχεται κατ' το Μεγανήσι. Ήβρικα με τα πολλά για γαίτα μιανού γέροντα απ' τον Καστό και με πήε μέχρι το Αιτωλικό. Εδεκεί εξενύχ'σα σ' ένα χάνι κι απέ με το ζόρι ένας Αστακιώτης με πήρε μέχρι το χωριό του. Δε λέτε που σήμερα το απόγιομα έπεσα απάς το Ζώη το Βλιασμένονε και ήρτα στο χωριό έστω και τώρα...», είπε κατεβάζοντας ακόμα ένα ποτηράκι.

«Και πού αρμένιζες και ξεμπαρκάρισες στον Έπαχτο;» Ρώτησε ο Παντελής ο Μάλιος.

«Ήμουνα καπετάνιος στη μπρατσέρα του Μπούρμπουλα απ' το Κάλαμο και φορτώναμε ούλα τα καλά. Απ' το Περαία

έφτανε η χάρη μας μέχρι τη Ζάκυθο και τη Κεφαλονιά. Δυο τρεις βολές, επήαμε και στην Κέρκυρα. Εκείθε που λέτε, επείραναμε σαρδέλες παστές, ελιές κολυμπάδες και λινάρι και το πααίναμε όθε έπιανε το καράβι. Από αλλού φορτώναμε στάρι και καλαμπόκι και τ' ανταλλάζαμε με λάδι απ' τα μέρη που δεν είχανε προκοπή και το χώμα τσου ήτανε στέρφω. Τι να τα κάμεις όμως άμα έχεις να δεις το στεφάνι σου δυο χρόνια;», συμπλήρωσε με φόρτιση φανερή.

«Και πώς δεν επήες ντρίτα στη Μαριορή σου κάνε παρά έντεσες μέσα δω; Επνομής του μπρινιόγκου;», έριξε τη μπηχτή της η Κατερίνα, μετρώντας την αντίδραση του νεοφερμένου.

«Ωχ μπρε θειά, δε θα πάθει τίποτα σα πάου νιάν ώρα αργότερα. Τόσο καιρό με καρτέρας, βάλε να πιούμε ένα ακόμα. Κεράου εγώ απόψε τη παρέα ούλη», και με αυτά τα λόγια, έβγαλε απ' το σακούλι του ένα μάτσο λεφτά και τον ακούμπησε πάνω στο τραπέζι.

«Όπως ορίζεις λεβέντ' μου... Πραματ'κώς δε θα γένει και τίποτα σα πας για χαψά παραπέρα στη κυρά σου. Άσε που θα την έβρεις στο κόρνια, όποτα και να φτάσεις στο κονάκι σου. Γλέπεις εδώ στο καταχείμωνο οι κυράδες πλαέν'νε με τσ' κότες. Στάκα να ζοματίσω ένανε ρέγγο και να σ' φέρω το μαστραπά γιομάτονε να κερασούτε! Έχω και δυο ολούς να ψήσω με τρεις αποκλαμούς», είπε η γριά και σηκώθηκε να κάνει τη δουλειά της, με τη σκέψη της στο φουσκωμένο πορτοφόλι του καπετάνιου.

Η ώρα πέρασε γρήγορα, κι ο ένας μαστραπάς διαδεχόταν τον επόμενο, ώσπου η παρέα άρχισε σιγά σιγά να διαλύεται. «Χάειστε να φύουμε τώρα κι αύριο έχουμε το σταυρό. Θα 'νέρτει ο παππάς να αγιάσει τα νερά κι εμείς θα κουντράμε σα μωροζώντανου!...», είπε με πειστικότητα ο Παντελής ο Μάλιος και έδωσε το σύνθημα της αποχώρησης από τη θαλωπή της ξυλόσομπας και του κρασιού.

Ο Βεσσαρίας ο Ανεσίτωτος βγήκε τελευταίος απ' το μαγαζί. Το κεφάλι του ήταν βαρύ απ' το αλκοόλ και το βάδισμά του στρεκλό και ασταθές. Η παγωνιά και η υγρασία όμως σύντομα τον συνέφεραν μιας και κατάλαβε ότι έπρεπε να επιταχύνει αν δεν ήθελε να «πλευριτώσει» και να κρεβατωθεί, ακόμα δεν έφτασε στο χωριό του...

Σε λίγα λεπτά, έφτασε στην αυλόπορτα του σπιτιού και βράδυνε το βήμα του για μην κάνει θόρυβο και ξυπνήσει τη Μαριορή του. Σαν μπήκε όμως στο σπίτι, εκείνη ήταν ξύπνια και τον περίμενε στην κουζίνα υπό το φως της λάμπας του πετρελαίου με ύφος περισσότερο επικριτικό, παρά ενδεικτικό της νοσταλγίας που θα περίμενε κανείς να δείχνει σε μια τέτοια περίπτωση.

«Μπα καλώς τονα...», του πέταξε σα μαχαίρι εκείνη. Τρεις ώρες σε καρτερώ απ' την ώρα που μο' φερε τα σκαρίκια ο Ζώης ο Βλιασμένος. Πού έντεσες για να χουμε το καλό το ρώτημα; Αντίς να 'ρτεις γραμμή σε μένανε, πέρασες για κατάθεση στη γριά Κατερίνα με τσου καρτεζινιάδες;», είπε με κυνισμό, κόβοντας τα πόδια του καπετάνιου, που άλλα περίμενε να δει απ' τη κυρά του μετά από δυο χρόνια απουσίας...

Δεν είχε φανταστεί ότι ο Ζώης θα έδινε ρεπόρτο στη γυναίκα του... Τώρα έπρεπε πάση θυσία να βρει μια δικαιολογία πειστική για να τα μπαλώσει. Το μυαλό του θολωμένο απ' το κρασί αλλά και από το σοκ που υπέστη μόλις, πάσχιζε να ξεγλιστρήσει απ' τη μέγγενη της Μαριορής «και να τονε κόψει ο Θεός», όπως έντονα σκεφτότανε. Ξαφνικά, του ήρθε μια ιδέα. Η μόνη ιδέα που μπορούσε να βρει μέσα στον αιφνιδιασμό του.

«Αντίς να με καλωσορίσεις πό' χεις να με ιδείς απ' τα πρόπερι με υποδέχσαι με μιζαδούρα και με χολή. Δε σου' πε ο Ζώης πού εστάθ'κα δα;», απάντησε ελπίζοντας την άλλη μέρα να προλάβει να ειδοποιήσει τον βαρκάρη ώστε να υποστηρίξει τη δικαιολογία του ως άλλοθι. «Όπως επέραγα απ' το κονάκι του Βεντερούγα, μο' κρινε να μπω μέσα. Μ' άκ' σε που χαϊρέτσα τη Λάμπρω του Καδρόνια που 'ναι μεσοτοιχία και γνώρ'σε τη φωνή μου. Έκατσα νια χαψά, αλλά δε μ' άφηνε να φύβγω αν δε μο' λεγε ούλα του τα νιτερέσα ο χριστιανός. Ατόνησα να ξεμπερδέψω με δαύτονε...».

Στα τελευταία του λόγια, η Μαριορή άρχισε να τρέμει. Μονομιάς πνίασε το πρόσωπό της και άσπρισαν τα χείλια της. Σήκωσε τα χέρια της και τραβώντας τα μαλλιά της άρχισε να ουρλιάζει: «Ε μωρέ αχρόνιαγε, κι ο Βεντερούγας έχει απ' τα πέρι πεθαμένους... Τι 'ναι ευτά που μ' λες; Εσκώθ'κε απ' το λάκκο του και ροβόλησε απ' τον Αη Κωσταντίνο για να σου πει τα νιτερέσα του; Φέα δώθε αλειτρούητε μέρα που ξημερώ-

νει!» συνέχισε τις φωνές η κυρά του, ξεσηκώνοντας τη γειτονιά στο ποδάρι.

«Κυρά Μαριορή τον είδα κι εγώ με τα μάτια μου που μπήκε μέσα κει αλλά δεν ήξερα τι πάει να κάμει. Μ' κάστηκε πως θα μπει να χαϊρετήσει τη χήρα τη γριά Βεντερούγαινα», ακούστηκε η φωνή του Ζώη που εμφανίστηκε ως από μηχανής θεός να διορθώσει το σφάλμα του...

Η Μαριορή κλονίστηκε. Ενώ η ετυμηγορία της ήταν καταδικαστική σαν πέλεκυς για το νεοφερμένο, η ομολογία του βαρκάρη ανέτρεπε τα δεδομένα άρδην.

«Και ποιόνε είδε κάνε μέσα κει, αφού ο γέροντας είναι πεθαμένος;», ρώτησε με απορία και με δυσπιστία μεγάλη τον επισκέπτη.

«Παγανό Μαριορή μου. Παγανό στα σίγουρα! Μέρα που 'ναι, ξεκουμπίζονται για τον άλλο κόσμο και κάνουνε ό,τι διαολιά σκαρφιστούνε! Αύριο που θα πει ο παππάς το Εν Ιορδάνη, θα χαηπωθούνε στο έρο το πινιμό τα λαμπάσματα, μέχρι να ματάρουνε ταχιά την παραμονή του Χριστού. Παγανό ήτανε, σε κουβεντιάζω. Επήρε τη μ'σούδα του πεθαμένου για να λαβοκατινίσει το Βεσσαρία, αλλά πού να ξέρει πως ευτός ήτανε μπαρκάδος και δεν εγνωρ'ζε πως ο γέροντας ήτανε πεθαμένος;», κατέληξε ο Ζώης με επιχειρηματολογία που θα ζήλευε και ο μεγαλύτερος δικηγόρος.

Η Μαριορή όντως λύγισε. «Μωρέ λες να γίνανε έτσι τα πράματα και γω τονε πήρα απ' τα μούτρα το καφερόνε;» σκέφτηκε με μια υποψία ενοχής... Μα πριν τελειώσει τη σκέψη της, ένας διακριτικός χτύπος ακούστηκε στην πόρτα.

«Ποιος είναι τέτοια ώρα;» ρώτησε η οικοδέσποινα φοβισμένη.

«Εγώ, ο γερο Βεντερούγας, ο πεθαμένος. Ήρτα να δώκω του αντρός σου τη ταμπακιέρα του που την αλησμόνησε στο κονάκι μου» ακούστηκε μια τρεμουλιαστή φωνή, κάνοντας τη Μαριορή να καταρρεύσει, αλλά με εμπειωμένη πλέον στη συνείδησή της την αθωότητα του Βεσσαρίου.

«Μωρέ θα μου τη πεθάν'τε τη παλιγγύναικα», είπε χαμηλόφωνα ο καπετάνιος στο «παγανό» που δεν ήταν άλλος από τον Πάνο το Γρόμπιο, ο οποίος παρακολούθησε όλη τη συζήτηση πίσω απ' τις χαραμάδες της πόρτας κι αποφάσισε να επέμβει για να επιβεβαιώσει την εκδοχή του φίλου τους του Ζώη.

«Από καλά σου ποδάρια κακομιορή μου...», είπαν και οι δυο με μια φωνή και τράβηξαν για τα σπίτια τους με ικανοποίηση που σώσανε τον καπετάνιο απ' τη μουρμούρα της κυράς του χρονιάρα μέρα...

«Φχαριστώ παιδιά, καλό ξημέρωμα και μην αλησμόνηστε να πείτε στη γριά Κατερίνα να μη βγάλει μπαμπαξά. Και μετά την εκκλησιά, σας καρτερώ για τρατάρισμα γενναίο μετά το καλό που μ' κάματε σήμερα...», είπε ο καπετάνιος σπεύδοντας να συνεφέρει τη γυναίκα του...

Αριστείδης Δάγλας

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΗ ΜΕΛΩΝ

Παρακαλούμε τα μέλη μας που δεν έχουν εκπληρώσει ακόμη την οικονομική τους υποχρέωση καταβολής των συνδρομών τους για τον Σύλλογο και για την ΗΧΩ, να το πράξουν άμεσα. Οι συνδρομές αυτές είναι το μοναδικό έσοδο του Συλλόγου μας.
Ποσό συνδρομής για τον Σύλλογο: **10 €** κατ' έτος
Ποσό συνδρομής για την ΗΧΩ: **10 €** κατ' έτος

Δικαιούχος: Σύλλογος Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα»
Τράπεζα: Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος
Αριθμός Λογαριασμού: 139/296121-02
IBAN: GR5301101390000013929612102

ΠΡΟΤΥΠΟ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Α. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ - Μ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ

ΘΗΒΩΝ 210 * ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ * ΤΗΛ. 5719017, 5730784

ΤΜΗΜΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

- Ορθοδοντική
- Παιδοδοντία
- Προληπτική οδοντιατρική

ΤΜΗΜΑ ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

- Περιοδοντολογία
- Ενδοδοντία
- Γναθοχειρουργική
- Εμφυτεύματα
- Γενική προσθετική

Οι δραστηριότητες του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής

Ο Σύλλογος Λευκαδίων Αττικής η Αγία Μαύρα" τίμησε τον Άγγελο Σικελιανό με την παρουσία του στην θεατρική παράσταση "Σικελιανός: Μέτρον πάντων ο άνθρωπος" την Δευτέρα 13/1/2025

Από τις εξαιρετικές κριτικές για την παράσταση από μέλη της Λευκαδικής παροικίας σταχυολογούμε ως πιο αντιπροσωπευτικές τις παρακάτω:

Γράφουν ο Μίμης Κούρτης, η Αγγελική Σπηλιά και ο Χρ. Γιάννης Φουρλάνος:

Στο φιλόξενο χώρο του θεάτρου ΑΛΚΜΗΝΗ, τα μέλη και οι φίλοι του "Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής η Αγία Μαύρα", παρακολούθησαν με δέος και συγκίνηση την μεγάλη φετινή Θεατρική επιτυχία του ΓΙΑΝΝΗ ΦΑΛΚΩΝΗ, "ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ: Μέτρον πάντων, ο Άνθρωπος".

Σε μια κατάνεστη αίθουσα, βιώσαμε στιγμές μοναδικές και αλησμόνητες. Ο πρόεδρος του συλλόγου Θωμάς Χόρτης απηύθυνε σύντομο και ουσιαστικό χαιρετισμό

Χαιρετισμός του Προέδρου μας και του Θωμά Χόρτη

"Τη Λευτεριά, τη Λευτεριά ως τα ύψη, τη Λευτεριά ως το θάνατο, τη Λευτεριά ως τον Άδη"

Έτσι αγαπούσε με πάθος και άμετρο ενθουσιασμό όλες τις ευγενικές ιδέες και τα υψηλά ιδεώδη ο Άγγελος Σικελιανός.

"Ήταν πολύ μεγάλος λυρικός ποιητής. Από το γένος των αητών. Είχε αρχοντιά μεγάλη, σπάνια χάρη κι ευγένεια. Είναι απ' αυτούς, που τιμάνε το ανθρωπινό γένος".

Το ιδανικό της ελευθερίας δεσπόζει σ' ολόκληρη τη δημιουργία του Σικελιανού. Είναι το οξυγόνο, που χωρίς αυτό ο άνθρωπος δε ζει.

Ο Άγγελος Σικελιανός είναι «ποιητής προφήτης». Είναι επίκαιρος, διαχρονικός, άνω θρώσκων. Σύμβολο ασυμβίβαστου, αδέσμευτου, ελεύθερου Ανθρώπου. Τα οικουμενικά ιδεώδη του Ολυμπισμού συναντώνται με τον Διαφωτισμό και το αρχαιοελληνικό πνεύμα στην ποιητική φιλοσοφία του Σικελιανού.

Στις μέρες μας ο Σικελιανός εξακολουθεί να εμπνέει και να φωτίζει τέχνες και καλλιτέχνες, οι οποίοι αναλαμβάνουν το δύσκολο έργο να φωτίσουν κι εμάς.

Ένας από αυτούς είναι ο συμπατριώτης μας Γιάννης Φαλκώνης, που με το έργο του δίνει εναλλακτικό τρόπο ζωής στη σύγχρονη ζούγκλα: Τη μέθεξη με την ποίηση.

Ο Σύλλογος Λευκαδίων Αττικής «η Αγία Μαύρα» που πάνω από έναν αιώνα στηρίζει την πολιτιστική δημιουργία εμπνέεται και στηρίζει τη παράσταση: «Σικελιανός: Μέτρον Πάντων ο Άνθρωπος», που θα παρακολουθήσουμε απόψε, δημιουργία του Γιάννη Φαλκώνη.

Πριν από σαράντα μέρες γράφτηκε στο «ΑΘΗΝΟΡΑΜΑ»:

Η παράσταση "Σικελιανός: Μέτρον Πάντων ο Άνθρωπος" σε κείμενο και σκηνοθεσία του Γιάννη Φαλκώνη, τιμά τη ζωή και το έργο του Άγγελου Σικελιανού, φωτίζοντας όχι μόνο το έργο του αλλά και την ανθρωποκεντρική του φιλοσοφία.

Με πρωταγωνιστές τους Γεωργία Ζώη, Αλέξανδρο Νταβρή, Αλεξάνδρα Καρακατσάνη, Γιάννη Γαβρίλη, η σκηνοθεσία αναδεικνύει την αλληλεπίδραση του Σικελιανού με την Εύα και την Άννα Σικελιανού, δείχνοντας πώς οι σχέσεις αυτές διαμόρφωσαν την πορεία του, ενώ η παράσταση χαρακτηρίζεται ως ποιητικό και εικαστικό γεγονός.

Με τη μουσική του Κυριάκου Σφέτσα και τη σκηνική επιμέλεια του Γιάννη Βλάχου να προσφέρουν μια αισθητικά πλούσια εμπειρία.

"Η παράσταση βασίζεται σε ανέκδοτο αρχαιακό υλικό του σκηνοθέτη περιλαμβάνοντας επιστολές, αλληλογραφία και συνεντεύξεις με μέλη της οικογένειας και σημαντικούς πνευματικούς ανθρώπους της εποχής. Εξερευνά ολόκληρη την ζωή του ποιητή εστιάζοντας στην περίοδο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, τονίζοντας τη συμβολή του Σικελιανού στην εμπύχωση του λαού και στη μάχη ενάντια στον ναζισμό, προάγοντας την ελευθερία και την ειρηνική ανθρώπινη συνύπαρξη.

Στην παράσταση, ο Άγγελος Σικελιανός ενσαρκώνεται μέσα από το λόγο του στις δημιουργικότερες πράξεις της ζωής του, που άφησαν το διαχρονικό τους αποτύπωμα στον σύγχρονο κόσμο και απευθύνεται στους σημερινούς θεατές. Οι συνοδοιπόροι της ζωής του, Εύα και Άννα Σικελιανού, ζωντανεύουν επί σκηνής φωτίζοντας τις άγνωστες πτυχές της συναρπαστικής ζωής τους".

Εκ μέρους του Δ. Σ. του Συλλόγου μας σας καλωσορίζω και σας εύχομαι καλή θέαση.

και χειροκροτήθηκε για την πρωτοβουλία να παραστεί ο Σύλλογος Λευκαδίων στην παράσταση, δίνοντας το μήνυμα, ότι ένας Σύλλογος πρέπει να υπηρετεί και να προάγει τον πολιτισμό σε όλες του τις εκφάνσεις και να μην αρκείται σε μια εκδρομή, μια κοπή πίτας κι ύστερα τίποτα. Η ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ και το νέο της διοικητικό συμβούλιο βρίσκεται στον σωστό δρόμο και πρέπει όλοι να είμαστε αρωγοί στις προσπάθειες του συλλόγου.

Βράδυ Δευτέρα και φτάνοντας στον Κεραμεικό, ένιωσα το δυνατό κύρο να με διαπερνά. Η βροχή τέλειωσε την παράσταση της και καθώς πλησίαζα στην οδό Αλκμήνης, ένιωθα μια περιέργη ζεστασιά, μια διαφορετική ευφορία.

Πλησιάζοντας είχα την αίσθηση πως με περιτριγύριζαν οι ίδιες ευωδιές από το αγιόκλημα, που ένιωσα όταν επισκέφτηκα το Σπίτι του Μέγιστου Ποιητή, στη Λευκάδα.

Σε κάθε βήμα νόμιζα πως με ακολουθεί ο Ποιητής και η ευφορία μεγάλωνε μέσα μου.

Και να, μπροστά μου στη σκηνή ολοζώντανος ο μέγας λογοτέχνης και η έντονη ζωή του να ξεδιπλώνεται με τρόπο μοναδικό, από την μέρα της γέννησής του, μέχρι το τέλος. Νεαρός Σικελιανός, ο πολλά υποσχόμενος νεαρός

ηθοποιός ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΝΤΑΒΡΗΣ, ζωντάνεψε σωστά, την εποχή της νιότης, του ενθουσιασμού και των ονείρων του Λευκαδίτη Ποιητή. Ρόλος πολύ δύσκολος, που μπήκε στο πετσί του και με την άρτια άρθρωση και ορθοφωνία του ζωντάνεψε τον δύσκολο λόγο του Σικελιανού.

Εύα Σικελιανού, η υπέροχη ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗ. Το ύφος της από σχεδόν αυστηρό ίσως και υπερφίλο, λόγω της πλούσιας καταγωγής και ανατροφής της, γίνεται γλυκό και γήινο, όταν συναντά τον νεαρό Άγγελο. Γίνεται η μούσα του και συμπορεύεται μαζί του σε ταξίδι υπέρλαμπρο και υψηλό. Κι όταν νοιώθει πως αυτό τελειώνει, αποχωρεί διακριτικά χωρίς ποτέ να "απουσιάσει" από την ζωή του, ίσα ίσα συνεχίζει να είναι αρωγός στο έργο του. Αν βλέπατε την έκφραση του προσώπου της ηθοποιού, τις αέρινες κινήσεις των λεπτεπίλεπτων χειρών της, την γλύκα της φωνής, ακόμα κι όταν προδίδει πόνο, θα συμφωνούσατε ότι μιλάμε για σπουδαία θεατρική ηθοποιό, πιστή στον δύσκολο ρόλο της. (Πόσο περήφανος θα ένιωθε ο Θύμιος Καρακατσανής,

ουσία και γαλήνη εσωτερική οι μουσικές του εξαιρετικού και πάντα αθόρυβου Λευκαδίτη συνθέτη, ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΣΦΕΤΣΑ. Όταν μιλάς μέσα από το έργο σου αποδίδεις τα μέγιστα και αυτό πέτυχε ο μεγάλος συνθέτης μας. Η σωστή και απλή σκηνική και ενδυματολογική επιμέλεια, του ΓΙΑΝΝΗ ΒΛΑΧΟΥ και τα λιτά σκηνικά και κοστούμια της ΕΦΗΣ ΓΕΡΟΥΛΑΚΟΥ, έδωσαν οπτική δύναμη στην παράσταση. Η ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΚΟΝΤΟΥΛΗ ανέλαβε και έβγαλε σωστά εις πέρας την διεύθυνση της παραγωγής, ενώ ο ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΜΑΡΚΑΤΗΣ, πέτυχε την καλύτερη επιμέλεια της παραγωγής. Οι πρωτότυποι και έξυπνοι φωτισμοί του Δημήτρη Κουτά, ήρθαν να συνθέσουν το παζλ της μεγάλης επιτυχίας. Σπεύσατε να παρακολουθήσετε αυτή την ξεχωριστή παράσταση, γιατί πλησιάζουν τα δύο τελευταία Δευτερότριτα. Ελπίζουμε να βρεθεί φόρμουλα να παραταθούν οι παραστάσεις και πιστεύω ότι πρέπει να βρεθεί τρόπος να παιχτεί το έργο στους Δελφούς. Εκεί θα αναστηθεί ο Μέγας Ποιητής μας και οι θεατές θα ζήσουν μια αλλιώτικη μυσταγωγία.

Μίμης Κούρτης - Καισαριανή, 16 Γενάρη 2025.

Μια ποιητική βραδιά ζήσαμε στο θέατρο Αλκμήνη με πρωτοβουλία του "Συλλόγου Συλ. Λευκαδίων Αττικής Αγία Μαύρα"! Η θεατρική παράσταση "ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ: Μέτρον πάντων ο Άνθρωπος" μας έκανε κοινωνούς στην βαθυστόχαστη ποίηση του Άγγελου Σικελιανού, της φιλοσοφίας του και της ζωής του!

Η υψηλού επιπέδου γλώσσα, η εμπνευσμένη μουσική του Κυριάκου Σφέτσα, η εξαιρετική σκηνοθεσία του Γιάννη Φαλκώνη, η σπουδαία ερμηνεία των ηθοποιών και γενικά η προσεγμένη δουλειά όλων των συντελεστών της παράστασης χειροκροτήθηκαν από όλους μας! Θερμά Συγχαρητήρια!

Αγγελική Σπηλιά.

«Σικελιανός: Μέτρον Πάντων ο Άνθρωπος»

Τα μέλη και οι φίλοι του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «η Αγία Μαύρα» που πάνω από έναν αιώνα στηρίζει την πολιτιστική δημιουργία παρακολούθησαν την παράσταση: «Σικελιανός: Μέτρον Πάντων ο Άνθρωπος», που παίζεται στο θέατρο ΑΛΚΜΗΝΗ, δημιουργία του Γιάννη Φαλκώνη.

Η παράσταση βασίζεται σε ανέκδοτο αρχαιακό υλικό του σκηνοθέτη περιλαμβάνοντας επιστολές, αλληλογραφία και συνεντεύξεις με μέλη της οικογένειας και σημαντικούς πνευματικούς ανθρώπους της εποχής.

Εξερευνά ολόκληρη την ζωή του ποιητή εστιάζοντας στην περίοδο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, τονίζοντας τη συμβολή του Σικελιανού στην εμπύχωση του λαού και στη μάχη ενάντια στον ναζισμό, προάγοντας την ελευθερία και την ειρηνική ανθρώπινη συνύπαρξη.

Ήταν μια υπέροχη παράσταση από κάθε άποψη. Θερμά συγχαρητήρια σε όλους τους συντελεστές!

Χρ. Γιάννης Φουρλάνος

Ευχαριστούμε από καρδιάς σύσσωμο το συμβούλιο του "Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής η Αγία Μαύρα" και ιδιαίτερα τον Πρόεδρο Θωμά Χόρτη, τον Θωμά Λάζαρη, τον Γιάννη Φουρλάνο, τον Κώστα Σταματέλο και όλους τους Λευκάδιους που μας τίμησαν με την παρουσία τους και τα λόγια τους!

Στην φωτογραφία η Ελένη Μάλφα, η Γεωργία Σάντα, ο Μίμης Κούρτης, η Διονυσία Καμινάρη, η Αγγελική Σπηλιά, ο Γιάννης Φαλκώνης, η Ζωή Βαλαωρίτη, ο Θωμάς Λάζαρης, ο Θωμάς Χόρτης, ο Γιάννης Φουρλάνος, η Άννα Φόνσου, ο Γιάννης Κατωπόδης, ο Γιάννης Γαβρίλης, η Γεωργία Ζώη, η Ζωή Κωνσταντοπούλου, η Αλεξάνδρα Σάντα, ο Αλέξανδρος Νταβρή και η Αλεξάνδρα Καρακατσάνη.

Η παράσταση για τα 140 χρόνια από την γέννηση του Άγγελου Σικελιανού έφερε κοντά στο ίδιο θέατρο δυο αγαπημένες ηρωικές οικογένειες Λευκαδίων που έχουν προσφέρει τα μέγιστα στην Ελλάδα και τον Κόσμο, αυτή των απογόνων του Αριστοτέλη και του Νάνου Βαλαωρίτη και αυτή των απογόνων του Απόστολου Σάντα που κατέβασε την ναζιστική σημαία από την Ακρόπολη! Απογόνων που συνεχίζουν να προσφέρουν στον ελληνικό και παγκόσμιο πολιτισμό και ανθρωπισμό!

Evangelos Callow

για την ερμηνεία της κόρης του). Τα πιο δύσκολα και δημιουργικά χρόνια του ποιητή και το τέλος του, απέδωσε υπέροχα ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΑΒΡΙΛΗΣ. Σεμνός, δωρικός χωρίς εντυπωσιασμούς και υπερβολές, έδωσε την σωστή διάσταση του χαρακτήρα του ποιητή. Στο ρόλο της μητέρας και της Άννας, μια ηθοποιός που αθόρυβα έχει αφήσει το αποτύπωμα της στο ελληνικό θέατρο. Πρόκειται για την αγαπημένη πρωταγωνίστρια, ΓΕΩΡΓΙΑ ΖΩΗ. Μια από τις καλύτερες "μάνες" του θεάτρου, είτε ως Γαία, είτε ως Λέγκω, ως μάνα Σμυρνιά, είτε ως μητέρα του Σικελιανού, πάντα συγκλονίζει, δίνοντας έξοχα τον παλμό και τον

λυγμό της κάθε μάνας που υποδύεται.

Τι θεϊκή ερμηνεία στο γλυκό νανούρισμα της μάνας, που δίνει τη θέση στο γλυκόπικρο, γεμάτο ερωτικό καημό "χάνομαι και σιγολιώνω", Ηπειρώτικο τραγούδι του έρωτα, που τραγουδά για τον ποιητή και την Εύα, η αδελφή του Πηνελόπη. Το παίξιμο της Γεωργίας Ζώη, αποδεικνύει ότι είναι ηθοποιός γεννημένη για μεγάλους και δύσκολους ρόλους. Πολλά μπράβο αξίζουν στον σκηνοθέτη (ποιητή, ζωγράφο, φωτογράφο), ΓΙΑΝΝΗ ΦΑΛΚΩΝΗ για την απλή και άκρως ουσιαστική παρέμβαση του, στην πολύπλοκη ζωή του Άγγελο της Τέχνης.

Η ικανότητα του είναι ορατή όχι τόσο από την σωστή διδασκαλία του στους ηθοποιούς, αλλά από την δύσκολη επιλογή κειμένων, από ένα ατελείωτο και δύσκολο έργο, ενός ποιητή του αναμετρήματος του ΑΓΓΕΛΟ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ. Τι να διαλέξεις, τι να αφήσεις.

Ο Γιάννης Φαλκώνης, ξεπερνώντας τις όποιες δυσκολίες, με την ικανότητα και την εμπειρία του, επέλεξε τα σωστά και ουσιαστικά κείμενα και κατάφερε να απογειώσει το έργο και να αποσπάσει από τους ηθοποιούς μοναδικές ερμηνείες. Σε όλη αυτή την ομορφιά ήρθαν και έδωσαν

«Η Αγία Μαύρα» κατά το 1^ο τρίμηνο του έτους 2025

Ο αποκριάτικος χορός μας

Με φαρμανητό, χορό και πολύ κέφι γιορτάσαμε την Κυριακή 23/2/2025 το μεσημέρι στην καρδιά της Αθήνας, την Πλάκα, τις φετινές αποκριές. Ευχαριστούμε θερμά τους Λευκαδίτες / Λευκαδίτισσες της Αττικής που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα μας και με την αγάπη τους και την καλή τους διάθεση συνέβαλλαν στον αποκριάτικο χορό μας.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες στους χορηγούς των δώρων που προσέφεραν στην λαχειοφόρο αγορά μας, ήτοι τα σούπερ μάρκετ Σκλαβενίτη, την εταιρεία Καινοτομία Οικονομοτεχνικοί Σύμβουλοι Α.Ε., την εταιρεία Eurofood Quality s.a., το Φαρμακείο Αραβανή Αλεξάνδρα, την Κάβα Μαρίνος, το μεζεδοπωλείο Γωγώς Γεύσεις, τον Δημοσιογράφο Ηλία Γεωργάκη, τον Αντώνη Σολδάτο, την ηθοποιό Ελένη Φίλιππα, τον Συγγραφέα - Ποιητή Μίμη Κούρτη & τον Γραφίστα Ελευθέριο Γεωργάκη.

Ανανεώνουμε το ραντεβού μας για τον αποκριάτικο χορό του χρόνου. Καλές Αποκριές και Καλή Σαρακοστή!!!!

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Συμπατριώτες - συμπατριώτισσες, φίλοι και φίλες, Το Διοικητικό Συμβούλιο του ιστορικού Συλλόγου μας για άλλη μια χρονιά σας καλωσορίζει στον καθιερωμένο

και το βουλευτή Λευκάδας κ. Καββαδά για την επιστολή που μας έστειλε και που μας ενημερώνει ότι λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεων στη Λευκάδα δεν μπορεί

αποκριάτικο χορό του και σας εύχεται καλή διασκέδαση. Και φέτος έχοντας πάντα σαν στόχο την ποιότητα διασκέδαση επιλέξαμε όχι τυχαία την συγκεκριμένη ταβέρνα «Καλοκαιρινός» που είναι μια από τις παλαιότερες και πιο παραδοσιακές ελληνικές ταβέρνες, που βρίσκεται στην καρδιά της Πλάκας, μιας περιοχής που διαχρονικά διαδραματίζονται πλήθος αποκριάτικων δρώμενων. Αν ανατρέξουμε στη μακρόχρονη ιστορία του συλλόγου μας θα βρούμε πλούσια δράση σε τέτοιου είδους εκδηλώσεις. Αποκριάτικες χοροεσπερίδες σε αίθουσες των μεγαλύτερων ξενοδοχείων της Αθήνας με την συμμετοχή χιλιάδων συμπατριωτών και φίλων. Έχοντας αυτό σαν δεδομένο είμαστε σίγουροι ότι και σήμερα θα περάσουμε ένα θαυμάσιο αποκριάτικο απόγευμα.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά όλους του χορηγούς μας για την προσφορά τους σε δώρα στη λαχειοφόρο μας, τους εκπροσώπους των Συλλόγων που μας τίμησαν με την παρουσία τους καθώς

να βρίσκεται ανάμεσά μας.

Τέλος το πιο μεγάλο ευχαριστώ είναι για όλους εσάς που ανταποκριθήκατε στο κάλεσμα μας και ήλθατε να διασκεδάσουμε και να φαρμανηθούμε Λευκαδίτικα!!!! Καλές Αποκριές και καλή διασκέδαση

Κοπή πίτας του Συλλόγου μας την Κυριακή 26 Ιανουαρίου 2025!

συνέχεια από τη σελ.1

ση - Λάζαρη, του προέδρου της Επτανησιακής Συνομοσπονδίας κ. Χαράλαμπος Κοντογιώργη, της προέδρου του Συλλόγου Καραβάνων κ. Όλγα Σταύρακα - Μιχαήλ, του προέδρου της Ένωσης των εν Αττική Αλεξανδρινών Λευκάδος «οι Σκάροι» κ. Παναγιώτη Σέρβου, του εκπροσώπου του Συλλόγου Δρυμνιωτών κ. Σπύρου Φίλιππα, του εκπροσώπου του Συλλόγου Χορτωτιών κ. Νίκου Αχείμαστου, της προέδρου του Συλλόγου Εύγηρος Κεφαλλονιάς κ. Άννας Αλεξανδράτου-Δελαπόρτα, του μέλους του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας Λεσβιακών Συλλόγων Αττικής κ. Σταμάτη Σπιθουράκη, του προέδρου της Ζακυνθινής Εστίας κ. Ιωάννη Καρακασίδη, του εκπροσώπου του Συλλόγου Δραγαλιωτών κ. Γιάννη Κατωπόδη και του επίτιμου προέδρου του Συλλόγου Αγιοπετρινών Αττικής κ. Απόστολου Αντύπα.

Παρόντες και άνθρωποι των γραμμάτων και του πολιτισμού, όπως ο συμπατριώτης μας ποιητής κ. Μίμης Κούρτης.

Η εκδήλωση άρχισε με την πα-

νηγυρική είσοδο της χορωδίας του Συλλόγου, με επικεφαλής το μαέστρο κ. Γιάννη Σφυρή. Η χορωδία συνοδευόμενη από τους μουσικούς Ελένη & Κωνσταντίνο Φουρλάνου, εισήλθε με τη μελωδία του Λευκαδίτικου μπάλου και έγινε δεκτή με θερμό χειροκρότημα από το κοινό. Στη συνέχεια ερμήνευσε Λευκαδίτικα τραγούδια καθώς και τραγούδια των μεγάλων Ελλήνων συνθετών Μάνου Χατζιδάκη και Μίκη Θεοδωράκη, αφού φέτος όπως τόνισε ο μαέστρος μας συμπληρώνονται 100 χρόνια από τη γέννησή τους.

Στη συνέχεια την πίτα ευλόγησε ο συμπατριώτης μας ιερέας π. Ιωακείμ Αϊβαλιώτης, εφημέριος του Ι. Ν. Αγίας Γλυκερίας Γαλαταίου, ο οποίος μετέφερε και τις ευχές του Σεβασμιοτάτου Μητροπολίτη Λευκάδας & Ιθάκης κ. κ. Θεόφιλου.

Ακολούθως ο πρόεδρος Ομοσπονδίας των Απανταχού Λευκαδίτικων Συλλόγων παράλληλα με τις ευχές του έκανε μνεία στους νεκρούς του εγκλήματος των Τεμπών, στους οποίους αφιέρωσε το δικό του φελί.

Ο κ. Θωμάς Χόρτης πρόεδρος

του Συλλόγου μας καλωσόρισε τους παρευρισκομένους και προχώρησε στην κοπή της πίτας. Αφιέρωσε το «φελί» (= κομμάτι) του στους Ξωμάχους των ορεινών

τους μουσικούς μας Κωνσταντίνο και Ελένη Φουρλάνου.

Η κοπή της πίτας συνεχίστηκε ολοκληρώθηκε από τους προέδρους & εκπροσώπους των Συλ-

κυρίως χωριών της Λευκάδας, οι οποίοι κρατούν Θερμοπόλες στο νησί μας.

Κατόπιν ο επί σειρά ετών πρόεδρος του Εθνικού Κοινοβουλίου κ. Απόστολος Κακλαμάνης εξήρε την αξία του πολιτισμού, έκοψε το δικό του κομμάτι, το οποίο αφιέρωσε

λόγων οι οποίοι ευχήθηκαν τα καλύτερα σε όλους. Συγκίνησε η απαγγελία ποιήματος αφιερωμένου στους νεκρούς των Τεμπών από το Γενικό Γραμματέα του Συλλόγου μας κ. Κώστα Σταματέλο. Ακολούθησε μπουφές με πλούσια τραταμέντα στους προσεληθ-

ντες, οι οποίοι είχαν την ευκαιρία μέσα σε ένα ζεστό και εγκάρδιο κλίμα να ανταλλάξουν ευχές και Λευκαδίτικα νέα.

Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στη Χορωδία μας για την άρτια εμφάνισή της, στο μαέστρο μας κ. Γιάννη Σφυρή για τη διδασκαλία, την προετοιμασία και την ωραία εμφάνιση καθώς και στους μουσικούς μας Κωνσταντίνο & Ελένη Φουρλάνου, οι οποίοι συνέβαλαν κι αυτοί στην όμορφη παράσταση.

Τους χαιρετισμούς στην εκδήλωσή μας έστειλαν ο Αντιπεριφερειάρχης Λευκάδας κ. Αντώνης Δουβίτσας και ο Πρόεδρος του Επιμελητηρίου Λευκάδας κ. Σωτήρης Σκιαδαρέσης.

Τέλος ευχαριστούμε πολύ το Αρτοποιείο «ΚΑΡΑΛΗΣ», Βλυχό Λευκάδας, για την ευγενική του χορηγία με την υπέροχη λαδόπιτα και Λευκαδίτικα κουλούρια. Είναι ευτύχημα ότι τα προϊόντα αυτά μπορεί κανείς να τα προμηθευτεί από τα super market ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ.

Ως Δ.Σ. εκφράζουμε την ικανοποίησή μας διότι ο πήγης ανέβηκε. Ευχαριστούμε όλους τους προσήλθαν και βοήθησαν.

συνέχεια από τη σελ.1

σκέψη που προήλθε από συζητήσεις με εκπροσώπους άλλων Λευκαδίτικων Συλλόγων και έχει να κάνει με την ανάγκη καταγραφής της ιστορίας όλων των Λευκαδίτικων Συλλόγων. Συγκεκριμένα θα ήταν ευχής έργο το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας μας να πάρει όλες εκείνες τις πρωτοβουλίες που χρειάζονται και, αφού συζητήσει με τους συλλόγους, να αναζητήσει χορηγούς και σε συνεργασία με την Εταιρεία Λευκαδικών Μελετών να προχωρήσει στην υλοποίησή.

Σαν νέα διοίκηση και πάντα στα πλαίσια των πολιτιστικών

Χαιρετισμός του κ. Θ. Χόρτη Προέδρου του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα»

μας παρεμβάσεων εντάσσεται και η πρώτη μας πετυχημένη εκδήλωση για το 2025 που ήταν η παρακολούθηση της θεατρικής παράστασης «Σικελιανός: «Μέτρο πάντων ο άνθρωπος» την Δευτέρα 13/1/2025 στο Θέατρο «Αλκμήνη», σε σκηνοθεσία του συμπατριώτη μας Γιάννη Φαλκώνη, αλλά και η αμέσως επόμενη προγραμματισμένη εκδήλωσή μας για τις Αποκριές που θα γίνει στην καρδιά των αποκριάτικων δρώμενων στην Αθήνα, την Πλάκα και για την οποία προσκλήσεις

διατίθενται και σήμερα εδώ, στην τιμή των 25 ευρώ.

Άμεσο μέλημά μας παραμένει η απρόσκοπτη έντυπη έκδοση της εφημερίδας μας Ηχώ η οποία ανελλιπώς συνεχίζει να εκδίδεται από το 1972 και της οποίας στο τελικό στάδιο βρίσκεται η βιβλιοοδός των τευχών της. Εδώ πραγματικά χρειάζεται η βοήθεια και συμμετοχή όλων μας είτε με αρθρογραφία, είτε με την τακτική καταβολή της συνδρομής μας, είτε με οικονομική ενίσχυση.

Δέσμευσή μας παραμένει και η

έκδοση του ιστορικού άλμπουμ του Συλλόγου μας που για την υλοποίησή του εκτός από το οικονομικό χρειάζεται και η ευαισθητοποίηση όλων με τον ένα ή τον άλλο τρόπο έχουν στα χέρια τους αρχαικό υλικό του Συλλόγου, να το παραδώσουν για αξιοποίηση, στον φυσικό αποδέκτη που είναι ο Σύλλογος.

Τέλος για άλλη μια φορά θέλω να σας ενημερώσω ότι, τα λειτουργικά έξοδα, τα έξοδα των εκδηλώσεων, τα έξοδα έκδοσης της εφημερίδας μας καθώς και τα

έξοδα συντήρησης των Γραφείων είναι πάρα πολλά και με πολύ μεγάλη δυσκολία ο Σύλλογος ανταπεξέρχεται. Γι' αυτό πέρα από το αυτονόητο, στο να συμβάλλουμε όλοι μας τουλάχιστον με την συνδρομή μας, πρέπει και ο καθένας μας ξεχωριστά, σύμφωνα με τις δυνατότητές του, να βρει τρόπους να ενισχύσει αυτή τη σημαντική προσπάθεια, ούτως ώστε να έχει ο Σύλλογός μας το μέλλον που του αξίζει και που θα είναι αντάξιο της ιστορίας του.

Σας ευχαριστώ πολύ όλους και σας εύχομαι χρόνια πολλά και καλή χρονιά.

Ο κορυφαίος Ομηριστής Κώστας Δούκας έφυγε για το μεγάλο ταξίδι

Ο κορυφαίος Ομηριστής Κώστας Δούκας έφυγε για το μεγάλο ταξίδι για να συναντήσει τον αγαπημένο του Όμηρο - Οδυσσέα. Ο Λευκαδίτης Κώστας Δούκας αγάπησε όσο λίγοι την Λευκάδα και την προαιώνια ιστορία της και αφιέρωσε την ζωή του στην Ομηρική Λευκάδα - Ιθάκη του. Έμενε με την αγαπημένη του σύζυγο

τον μισό χρόνο στο σπίτι τους στην Λυγιά αλωνίζοντας τα Ομηρικά τοπία της νήσου Λευκάδας και τον άλλο μισό στην Αθήνα.

Ο Κώστας Δούκας ανεκτίμητος δάσκαλος της Ελληνικής γλώσσας, βαθύς γνώστης της αρχαίας Ελληνικής Γραμματείας, ερευνητής που μετέφρασε πεζά και έμμετρα την Ιλιάδα και την Οδύσσεια και τεκμηρίωσε με τα βιβλία και τις διαλέξεις του την θεωρία ότι η Λευκάδα είναι η Ομηρική Ιθάκη, ταξίδεψε στα Ηλύσια Πεδία για να συναντήσει τους αγαπημένους του ήρωες από την Ελληνική ιστορία που τον γαλούχησαν και που μια ζωή μετέφραζε, έγραφε για αυτούς και συνομιλούσε διαρκώς μαζί τους.

Αφιέρωσε τη ζωή του στην ομηρική γραμματεία προάγοντας την ιστορική έρευνα, ιδίως όσον αφορά στην εποχή κατά την οποία έζησε και έγραψε ο Όμηρος. Στην τελευταία του μετάφραση των Ομηρικών επών "ό Κ. Δούκας διατηρεί άμετάφραστες άνω του 80% των λέξεων του Όμηρου, αποδεικνύοντας έτσι ότι η γλώσσα των Ελλήνων είναι έναια και αδιάσπαστη διά μέσου των αιώνων, καθώς οι σύγχρονοι Έλληνες χρησιμοποιούν στην καθημερινή τους όμιλία πάνω από 15.500 λέξεις του Όμηρου για να εκφραστούν, οι περισσότερες των οποίων είναι διεθνείς".

Στα τελευταία του άρθρα υπό τους τίτλους "Ποιός ήταν ο Όμηρος", "Ποιά ήταν η Ομηρική Ιθάκη" και "Αναζητείται το Ομηρικό Ίλιον" τεκμηρίωνε με πολύτιμο οδηγό τους στίχους της Οδύσσειας και της Ιλιάδας ότι ο Όμηρος ήταν ο ίδιος ο Οδυσσέας ως αυτόπτης μάρτυρας του Τρωικού πολέμου, η ομηρική Ιθάκη ήταν η σημερινή Λευκάδα και ότι "τό Ίλιον που απέκλυσε ο Σλήμαν δέν είναι τό πραγματικό Ίλιον που έχτισε ο Ίλος, και πού μās περιγράφει με κάθε λεπτομέρεια ο "Όμηρος στην Ιλιάδα".

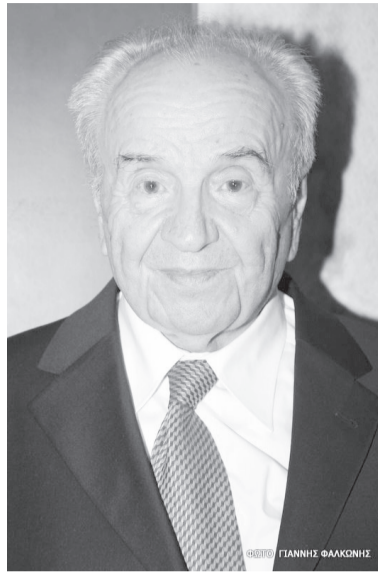
Στο τελευταίο άρθρο του είχε γράψει με πόνο για "Τό κατάντημα τής ελληνικής γλώσσας" σημειώνοντας: "Δεν υπάρχουν λέξεις πιά για να περιγράψουν τό κατάντημα τής ελληνικής γλώσσας, πού όπως λέει ο Εύριπίδης στους Ίκέτιδες, δοξάζεται ο Θεός επειδή μās χάρισε τήν γλώσσα πού μετατρέπει σε όμιλία τήν σκέψη μας.

Ο Κώστας Δούκας γεννήθηκε στην Αθήνα, το 1937 και υπήρξε διπλωματούχος Μεταφραστικού του Γαλλικού Ινστιτούτου Αθηνών. Ασχολήθηκε εμπειριστικά με την αρχαιοελληνική και ιδιαίτερα με την ομηρική γραμματεία και έχει συγγράψει πολλά βιβλία, με τα οποία έχει προάγει την ιστορική έρευνα, ιδίως όσον αφορά στην εποχή κατά την οποία έζησε και έγραψε ο Όμηρος, τον οποίο ταύτιζε με τον πρωτοήρωα των επών Οδυσσέα, στηριζόμενος σε στοιχεία, που προκύπτουν από την Ιλιάδα και την Οδύσεια.

Από τα πιο σημαντικά έργα του είναι η μετάφραση της Ιλιάδος και της Οδύσσειας με μεγίστη προσέγγιση στις ρίζες και τις λέξεις του Ομήρου, που κυκλοφορεί σε επανειλημμένες εκδόσεις από τους εκδοτικούς οίκους "Γεωργιάδης", "Ιδεοθέατρον" "ΑΙΓΗΣ", καταδεικνύοντας έτσι ότι η σύγχρονη καθομιλουμένη των Ελλήνων χρησιμοποιεί και εκφέρει με τον ίδιο τρόπο άνω του 80% των ομηρικών λέξεων αυτούσιων για να εκφραστεί.

Με το βιβλίο του "Η γένεσις του λόγου", ο Κώστας Δούκας αναζήτησε με διεσδοτικότητα και πειστική επιχειρηματολογία την αρχή δημιουργίας της Ελληνικής γλώσσας στα βάθη των αιώνων και αποκρυπτογράφησε για πρώτη φορά αρκετές πινακίδες της Γραμμικής Β με βάση το συλλαβικό του Μ. Βέντρης. Από τα κείμενα που αποκαλύπτονται, προκύπτει ο μηχανισμός που οδήγησε τους Μυκηναίους, τους Μινωίτες, τους Πυλίους κ.ά. στην επινόηση της ΓΓΒ, καταρρίπτεται ο μύθος ότι η Γραμμική Β χρησιμοποιείτο μόνο για καταλογογράφησης και επιβεβαιώνεται ότι οι πανάρχαιο Έλληνες μιλούσαν με τον ίδιο τρόπο που μιλούν οι σύγχρονοι απόγονοί τους.

Με το βιβλίο του "ΚΩΔΙΚΑΣ ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΣ: Ο άνθρωπος που «διάβασε» τα χρωμοσώματα του Θεού",

ήταν από τους λίγους που ασχολήθηκε με τον Ελεάτη φιλόσοφο "Παρμενίδη, που μαζί με τον μαθητή του Ζήνωνα, ανέπτυξαν στο ακροατήριό τους ένα συγκλονιστικό "παιχνίδι λογικής", που ξεκινούσε από την Γη και έφθανε στο σύμπαν". Και τί ήταν αυτό το παιχνίδι; "Όύτε λίγο ούτε πολύ ήταν μια νέα θεωρία περί γενέσεως του Κόσμου, που δεν έγινε κατανοητή στην εποχή του, αλλά βρήκε πλήθος οπαδών στον αιώνα μας".

Ο Κώστας Δούκας: Δημοσιογράφος, μέλος της ΕΣΗΕΑ. Έχει τιμηθεί με το βραβείο Προαγωγής της Δημοσιογραφίας του «Ιδρύματος ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΠΟΤΣΗ».

Συγγραφέας, εξειδικευθείς στην αρχαιοελληνική και ειδικότερα την ομηρική γραμματεία.

Απόφοιτος του Γαλλικού Ινστιτούτου Αθηνών με δίπλωμα μεταφραστή (Interpretariat).

Άοκνος ερευνητής της Ελληνικής γλώσσας, της ιστορίας και της τέχνης, ερευνητής, συγγραφέας, ζωγράφος και πάνω από όλα δημοσιογράφος, ο Κώστας Δούκας τίμησε σε όλον του τον βίο τη δημοσιογραφική του ταυτότητα, το βραβείο Μπότση με το οποίο τιμήθηκε και την ΕΣΗΕΑ που τον κάλεσε να διδάξει στους συναδέλφους του το μεγαλείο της ελληνικής γλώσσας με το σεμινάριο: "Η Γέννηση η Διαδρομή και οι Μεταλλάξεις της Ελληνικής Γλώσσας".

Ήταν μέλος:

της ΕΣΗΕΑ

της ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ,

της ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΛΕΥΚΑΔΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ (ιδρυτές και πρώην πρόεδροι Αριστοτέλης Βαλαωρίτης και Άγγελος Σικελιανός) και

επίτιμο μέλος της ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΕΝΩΣΗΣ ΠΛΟΙΑΡΧΩΝ Ε.Ν.

Εργάστηκε επί 30 χρόνια σε εφημερίδες και περιοδικά (ΗΜΕΡΗΣΙΑ, ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, ΕΜΠΡΟΣ, ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ, ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ, ΝΑΥΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ κ.α.)

Διετέλεσε επί 20ετία αποκλειστικός ανταποκριτής της γαλλικής εφημερίδας για την Ελλάδα «JOURNAL DE LA MARINE MARCHANDE» των εκδόσεων Morgeux του Παρισιού.

Ιδρυτής των ναυτιλιακών περιοδικών ΕΛΝΑΒΙ και ΝΑΥΣ.

Ασχολήθηκε επί 40ετία με την Ομηρική γραμματεία και έχει

μεταφράσει ΙΛΙΑΔΑ και ΟΔΥΣΣΕΙΑ σε πεζό και πρόσφατα σε έμμετρο λόγο, μετά σχολίων, με την διάσωση του 80% των λέξεων του Ομήρου, που κυκλοφόρησαν σε 7 αλληπάλληλες εκδόσεις, καθώς και σε ψηφιακή μορφή, ενώ βρίσκονται και στο ηλεκτρονικό βιβλιοπωλείο της Apple και στο e-book της Google.

Έχει γράψει τα βιβλία:

-ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ δόσιμο έργο. Α' έκδοση ΔΩΔΩΝΗ, επόμενες εκδόσεις "Ελεύθερη Σκέψις".

-ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΑ μετάφραση σε πεζό λόγο με σχόλια και αρχαίο κείμενο, επτά. αλληπάλληλες εκδόσεις. Εκδοτικοί οίκοι ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ και ΙΔΕΟΘΕΑΤΡΟΝ.

-ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ μετάφραση σε πεζό λόγο με σχόλια και αρχαίο κείμενο, έξι αλληπάλληλες εκδόσεις. Εκδοτικοί οίκοι ΓΕΩΡΓΙΑ-

ΔΗΣ και ΙΔΕΟΘΕΑΤΡΟΝ.

-ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΑ έμμετρο μετάφραση, αρχαίο κείμενο, με εικονογράφηση κάθε ραψωδίας, εκδόσεις ΑΙΓΗΣ.

-ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ έμμετρο μετάφραση, αρχαίο κείμενο, εικονογράφηση κάθε ραψωδίας, εκδόσεις ΑΙΓΗΣ.

-ΑΡΧΑΙΕΣ ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΜΗΡΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΓΛΩΣΣΑ. (Έχει εξαντληθεί).

-ΛΕΞΙΚΟΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ (στην Αγγλική και την Γαλλική).

Α' έκδοση ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, Β' έκδοση «Ευάνδρος».

-ΠΟΛΕΜΟΣ ΓΕΝΝΗΤΩΡ ΛΕΞΕΩΝ, εκδόσεις «Ελεύθερη Σκέψις».

-Η ΓΕΝΕΣΙΣ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ, (από την Γραμμική Β' στην καθομιλουμένη των

Ελλήνων και του κόσμου) εκδόσεις ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ.

-ΚΩΔΙΚΑΣ ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΣ: Ο άνθρωπος που «διάβασε» τα χρωμοσώματα του Θεού, εκδόσεις «Πελασγός».

-ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΔΕΙΠΝΟ ΤΟΥ ΚΥΚΛΩΠΑ (αυτοέκδοση)

-ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΟΓΕΝΕΣΙΣ (από την εποχή των σπηλαίων στην εποχή του

άστεως). Υπό επανέκδοση.

-11.000 ΧΡΟΝΙΑ ΘΑΛΑΣΣΟΚΡΑΤΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ πολυτελής τετράχρωμη ιστορική έκδοση (εξαντλημένο, υπό επανέκδοση).

-Η ΠΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΕΦΑΝΤΩΝ (μυθ.) ιστόρημα εμπνευσμένο από την γερμανική

κατοχή την μεγάλη πείνα και τον εμφύλιο) εκδόσεις «Πελασγός».

-Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΧΩΡΟΧΡΟΝΟΣ ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ, α' έκδοση ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, β' έκδοση «Πελασγός».

-ΟΜΗΡΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ, εκδόσεις «Πελασγός».

-ΟΙ ΠΑΡΟΜΟΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ, με αντιστοίχιση εικόνων και εικαστικών

αναπαραστάσεων σε τετραχρωμία εκδόσεις «Ελεύθερη Σκέψις».

-ΟΜΙΛΟΥΜΕ 15.500 ΛΕΞΕΙΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

-ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΚΑΙ ΨΕΥΔΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΜΗΡΟ «ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΙΓΗΣ»

Περισσότερα άρθρα του κ. Δούκα:

Αποκωδικοποίηση της Οδύσσειας από τον Κώστα Δούκα

Γιατί ο Όμηρος άγνοουσε τήν έκρηξη του ήφαιστείου τής Θήρας

Οι λέξεις του Όμηρου θεραπεύουν πάσαν νόσον...

Αρχαίες και Σύγχρονες αντιλήψεις για το Σύμπαν

Υπάρχει άλλη ζωή μετά τόν θάνατο; αρχαία γνώση και σύγχρονη έπιστήμη

Τά επικίνδυνα πειράματα τής CERN και ή δεξαμενή σκέψεως του Παρμενίδη

Σύγχρονες και αρχαίες Κοσμοθεωρίες: Πού ταυτίζονται

Αλήθειες και Ψεύδη για τον Όμηρο.

Για όλα αυτά είχε μιλήσει κατ' επανάληψη στην Αθήνα και στην Λευκάδα στην Δημόσια Βιβλιοθήκη της και στο

Διεθνές συνέδριο αφιερωμένο στον Wilhelm Dörffeld που έγινε στα πλαίσια των Γιορτών Λόγου και Τέχνης στην Λευκάδα 6-11 Αυγούστου 2006 που διοργάνωσε μαζί με τους επίσημους φορείς η πεφωτισμένη αρχιτέκτων - πολεοδόμος Χαρά Παπαδάτου - Γιαννοπούλου.

Ο Κώστας Δούκας ένας άνθρωπος με Α κεφαλαίο που αγωνίστηκε να διασώσει την γενεσιουργό Ελληνική Γλώσσα στην εποχή μας και να την μεταλαμπαδεύσει στις νέες γενιές μαζί με τα αζεπέραστα δημιουργήματα του Ελληνικού πολιτισμού, που αποτελούν την πανανθρώπινη κληρονομιά του κόσμου και φωτίζουν το μέλλον του, πέρασε στην αθανασία και στο Πάνθεον των Αθανάτων.

Πρέπει να γίνει ειδικά στην Λευκάδα μεγάλο αφιέρωμα στο πολύτιμο έργο του Κώστα Δούκα ώστε να μεταλαμπαδευτεί στις νέες γενιές. Αναμένοντας να γίνει αυτό η Λευκάς και η Ελλάς τον αποχαιρετά ευγνωμονούσα!

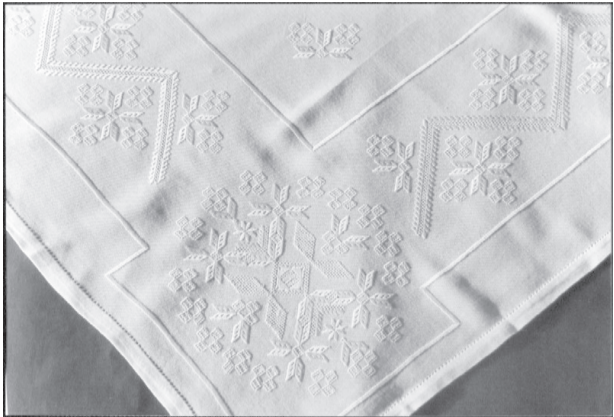
Καλό ταξίδι αγαπημένε μας παντοτινέ Διδάσκαλε...

Κείμενο - φωτογραφία
Γιάννης Φαλκώνης

Καρσάνικο Κέντημα (Καρυά Λευκάδας) - Το λευκαδίτικο κέντημα σε γλυπτό!

Με αφορμή το καρσάνικο κέντημα είχα την έμπνευση να δημιουργήσω γλυπτά με απεικόνιση "μοτίφ" ενός κεντήματος. Παραθέτω το σκεπτικό με βάση το οποίο εντάχθηκε το Καρσάνικο Κέντημα (Καρυά Λευκάδας) στην Άυλη Πολιτιστική Κληρονομιά της Ελλάδας της UNESCO το 2019.

Το καρσάνικο κέντημα είναι ένα σπάνιο είδος κεντητικής τέχνης που γίνεται από τις γυναίκες του χωριού της Καρυάς στη Λευκάδα. Είναι ένα χαρακτηριστικό είδος κεντήματος που οι γυναίκες της Καρυάς, με πρωτεργάτρια τη δημιουργό του κεντήματος Μαρία Κουτσοχέρω, εξέλιξαν μέσα στο χρόνο, δίνοντας του τη μορφή που έχει σήμερα. Χρειάζεται απόλυτη μαθηματική ακρίβεια για να κεντηθεί σωστά.

Κεντιέται πάνω σε ειδικά υφάσματα (λινά ή βαμβακερά) με μεταξωτές ή βαμβακερές κλωστές που του δίνουν μια ιδιαίτερη ομορφιά και φινέτσα. Ένα από τα μεγαλύτερα χαρίσματα του κεντήματος είναι ότι δεν περιορίζει την κεντήστρα, η οποία έχει το περιθώριο να προσθέτει και να αφαιρεί μοτίφ, διαμορφώνοντας έτσι ένα δικό της σχέδιο.

Το κέντημα εντάσσεται στα έργα οικοτεχνίας και κάθε κεντήστρα έχει τη δυνατότητα να εργάζεται από το σπίτι της. Απαιτεί συγκέντρωση και πολύ καλό μέτρημα αλλά λόγω της εμπειρίας, οι γυναίκες της Καρυάς μπορούν να συγκεντρώνονται σε ομάδες στα σπίτια ή στις αυλές των σπιτιών και να κεντούν ομαδικά. Οι κεντήστρες της Καρυάς κεντούν αδιάκοπα όλο το χρόνο και χωρίς ωράριο. Συνήθως το κέντημα το ξεκινούν πολύ νωρίς το πρωί και το διακόπτουν για να κάνουν τις δουλειές του σπιτιού. Συνεχίζουν τις απογευματινές ώρες και πολλές φορές κεντούν ως αργά τη νύχτα. Είναι μία ιδιαίτερα χρονοβόρα εργασία και πολύ κουραστική, γιατί η γυναίκα πρέπει να είναι σκυμμένη πάνω από το κέντημά της πάρα πολλές ώρες. Επίσης, απαιτεί πολύ μέτρημα και πολλές φορές χρειάζεται τη συνεργασία δύο ή και περισσότερων γυναικών, για να μετρηθούν σωστά οι αποστάσεις που θα τοποθετηθούν τα μοτίφ του κεντήματος.

Από το κέντημα της Καρυάς παίρνουμε υψηλής αισθητικής προικιά για το σπίτι όπως τραπεζομάντηλα, κουρτίνες, σεντόνια, μαξιλαροθήκες και το πιο σημαντικό, πουκάμισα κεντημένα για τις παραδοσιακές στολές της Λευκάδας. Τα κεντήματα ήταν και είναι το κυρίαρχο είδος μιας καλής προίκας. Κάθε καλή νοικοκυρά πρέπει να έχει να επιδείξει την προίκα του παιδιού της λίγο πριν το γάμο. Όσο περισσότερα κεντήματα, τόσο πιο άξια νοικοκυρά θεωρείται η μάνα και άρα και η κόρη είναι από καλό σπίτι. Ολόκληρη η κοινωνία του χωριού συμμετέχει στο στρώσιμο του νυφικού κρεβατιού. Λίγες μέρες πριν τον γάμο, απίστευτης ομορφιάς σεντόνια και μαξιλαροθήκες, κουρτίνες και τραπεζομάντηλα, γίνονται έκθεση στο σπίτι του ζευγαριού για όλους τους καλεσμένους του γάμου.

[...]

Επίσης, εκείνο που κεντάμε με καταπληκτικά σχέδια, είναι οι λεγόμενες «πάντες». Οι πάντες είναι τα κεντήματα που μπαίνουν στον τοίχο χωρίς κορνίζα. Έχουν μεγάλα περίτεχνα μοτίφ και συνήθως γίνονται σε πορτοκαλί και μπλε χρώμα, ή σε συνδυασμό δύο και τριών χρωμάτων.

Οι μαξιλαροθήκες και οι «φίντες» ακολουθούν σε σχέδια και χρώματα την πάντα που μπαίνει στο πλάι του κρεβατιού. Η «φίντα» είναι το ρεβέρ που μπαίνει στο σημείο που γυρίζει το σεντόνι. Είναι ξεχωριστό και ανεξάρτητο κομμάτι από το σεντόνι και συνήθως γίνεται σετ με μαξιλαροθήκες, ώστε ανά πάσα στιγμή να έχουμε ένα πολύ καλά στρωμένο κρεβάτι. Τα συνοδεύει ο γύρος του κρεβατιού. Ο γύρος είναι το κέντημα που κρέμεται ολόγυρα στο κρεβάτι και τις πιο πολλές φορές γίνεται σετ με τη φίντα, τις μαξιλαροθήκες και τη πάντα. Έχουμε επίσης πάρα πολλά σχέδια για μαξιλαράκια, διακοσμητικά στοιχεία των σαλονιών. Κεντιούνται ακόμα μικρά πετσετάκια με υπέροχες γωνίες, που μπαίνουν μέσα στα ράφια των επίπλων που βάζουμε τα κρύσταλλα του σπιτιού.

Ένα επίσης ιδιαίτερο διακοσμητικό στοιχείο αποτελούν οι πετσέτες. Οι πετσέτες είναι μακρόστενα ρεβέρ σε υφαντό πανί, συνήθως βαμβακερό και κεντιούνται με περίτεχνα μοτίφ στις δύο τους άκρες. Στις πετσέτες προσθέτουμε πάντα δαντέλα στο τελειώμα τους ή ένα πολύ λεπτό μακράμ, που στην Καρυά, ονομάζεται «φραντσέτα». Οι πετσέτες εκτός από χρηστικό ρόλο είναι το ιδιαίτερο διακοσμητικό

στοιχείο στις «Καλημέρες» (οι κορνίζες που έγραφαν πάνω «Καλημέρα» και κρέμαγαν πάνω τις πετσέτες).

Ο χώρος που χρησιμοποιείται από τις κεντήστρες για την εργασία τους είναι το σπίτι τους και ειδικότερα το πιο φωτεινό σημείο του σπιτιού τους, κοντά σε ένα φωτεινό παράθυρο ή μία μπαλκονόπορτα. Τις περισσότερες ώρες της ημέρας το κέντημα γίνεται στους εξώστες ή στις αυλές των σπιτιών γιατί απαιτείται πολύ καλό φως και άρα το φυσικό φως είναι πάντα το ιδανικό. Οι συγκεντρώσεις ομάδων γυναικών στις αυλές είναι ένα σύνθετος φαινόμενο στην Καρυά. Για το κέντημα χρησιμοποιούν χαμηλό κάθισμα, τοποθετούν το ύφασμα στα γόνατά τους και έτσι το έχουν πολύ κοντά στα μάτια τους. Απαραίτητο αξεσουάρ είναι η «κόφα», δηλαδή το πλεχτό πανέρι από λυγαριά, όπου μέσα ντύνεται με ύφασμα και τοποθετείται το μέρος του κεντήματος που μένει ελεύθερο.

Το κέντημα γίνεται με τη βελόνα ραφίματος πάνω σε βαμβακερά ή λινά υφάσματα και οι κλωστές που χρησιμοποιούνται είναι συνήθως μεταξωτές, που έχουν προέλευση από το Σουφλί του Έβρου. Σε πολλά κεντήματα, όπως σεντόνια, πετσέτες, τραπεζομάντηλα, κουρτίνες που έχουν σκληρή χρήση, χρησιμοποιούνται ανεξίτηλες βαμβακερές κλωστές.

Τα προϊόντα που προκύπτουν από το καρσάνικο κέντημα είναι τραπεζομάντηλα φαγητού ή φιγούρας, ράνερ και διάφορα μεγέθη καρτέ (τετράγωνα κεντήματα). Επίσης, πετσέτες χρήσης και φιγούρας, μαξιλαροθήκες, σεντόνια, πάντες (κενήματα που τοποθετούνται στον τοίχο χωρίς κορνίζα), κουρτίνες και κουρτινάκια για παραδοσιακά πέτρινα σπίτια. Ιδιαίτερα θαυμαστά είναι τα κεντημένα αντρικά πουκάμισα για τις παραδοσιακές στολές. Οι σταυροί για τα προσκυνητήρια των εκκλησιών είναι ένα ιδιαίτερο κομμάτι της καρσάνικης κουλτούρας, καθώς επίσης και τα άμφια των ιερών που γίνονται με σπάνια σχέδια και με εκκλησιαστικό ύφος. Επίσης, ιδιαίτερα και πολύ σπάνια είναι τα νυφικά που γίνονται πάνω σε μεταξωτή οργάντζα. Ένα ιδιαίτερο είδος κεντήματος με εκκλησιαστικό ύφος συνήθίζεται να χρησιμοποιείται στις εκκλησίες γύρω από το περίγραμμα της κεντρικής εικόνας της εκκλησίας. Χαρακτηριστικό δε της διακόσμησης κάθε καρσάνικο σπιτιού είναι τα μαξιλαράκια που γίνονται με μεγάλη ποικιλία μοτίφ και πολλές φορές, με πολλά χρώματα, καθώς επίσης και τα μικρά πετσετάκια, τα κεντημένα στις γωνίες, τα οποία τοποθετούνται στις ραφιέρρες των σπιτιών για διακόσμηση.

Ιστορικά στοιχεία

Πρωτεργάτρια και – στην ουσία αυτή που εμπνεύστηκε και υλοποίησε αυτήν την ιδιαίτερη τεχνική, αλλά και την ανήγε σε τέχνη ξεχωριστή και ερίτιμη – υπήρξε η Μαρία η «Κουτσοχέρω». Αυτό το ιδιαίτερο προσωνύμιο της το «κόλλησαν» εξαιτίας της αναπηρίας της, στην οποία θα αναφερθούμε εκτενέστερα πιο κάτω. Η Μαρία Σταύρακα γεννήθηκε στην Καρυά από αγρότες γονείς γύρω στα 1860. Πέθανε το 1948. Κύρια απασχόλησή της – όπως και των περισσότερων κατοίκων του χωριού – ήταν οι αγροτικές εργασίες. Εργαζόταν στην καλλιέργεια της γης από πολύ νεαρή ηλικία. Ήταν, δε, ιδιαίτερα ζωηρή αλλά και έξυπνη. Η ζωηράδα αυτή έγινε η αιτία σε πολύ μικρή ηλικία να χάσει δια παντός το δεξί της χέρι: κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού στο ύπαιθρο, έπεσε από ένα δέντρο στο οποίο είχε σκαρφαλώσει. Το χέρι της υπέστη σοβαρά τραύματα, η πληγή μολύνθηκε και η ιατρική της εποχής δεν έβρισκε άλλη λύση πλην του ακρωτηριασμού. Το μέλος αφαιρέθηκε από το ύψος του αγκώνα. Όχι πολύ αργότερα, ένα δεύτερο ατύχημα της δημιουργεί αναπηρία και στο άλλο χέρι. Έτσι έγινε Κουτσοχέρω, δηλαδή είχε «κουτσά» και τα δύο χέρια της.

Πλέον, η συμμετοχή στις αγροτικές εργασίες και τα παιχνίδια στην εξοχή έγιναν παρελθόν. Κλείστηκε στο σπίτι. Με κάποιο τρόπο έπρεπε να γεμίσει το χρόνο της. Αποπειράται να κεντήσει. Διαθέτει μόνο το αριστερό χέρι – κι αυτό ανάπηρο! Εφευρίσκει, μετά από επίπονες προσπάθειες, έναν τρόπο να σταθεροποιεί το ύφασμα του κεντήματος: με μια παραμάννα συγκρατεί το ύφασμα πάνω στο φόρεμά της και το κρατά ανάμεσα στα πόδια. Κεντάει με το «κουτσό», το αριστερό. Κεντάει, ξηλώνει και ξανά από την αρχή. Μετά από κοπιώδεις προσπάθειες, μαθαίνει την τεχνική του κεντήματος. Συλλαμβάνει – έπειτα από πολλές ώρες εργασίας – την «καφασοβελονιά», κάτι εντελώς πρωτόγνωρο για τις τότε γνωστές τεχνικές.

Η Ζωή Βαλαωρίτη – νύφη του εθνικού ποιητή – Αριστοτέλη Βαλαωρίτη πληροφορείται για την τέχνη του Καρσάνικου Κεντήματος και επισκέπτεται τη Μαρία στο σπίτι της, όπου μένει έκθαμβη από τα αριστουργήματά της. Μεταφέρει τα νέα στη βασίλισσα Σοφία και αυτή εντυπωσιάζεται με τη σειρά της από τα κεντήματα. Έτσι ιδρύεται, με την αρωγή της Βασιλικής Πρόνοιας, το 1912 η πρώτη σχολή καρσάνικου κεντήματος στην Καρυά. Βασική δασκάλα είναι η ίδια η Μαρία η Κουτσοχέρω. Ο αριθμός των μαθητριών εξ αρχής είναι μεγάλος. Η Σχολή στεγάζεται στο κτήριο της οικογένειας Νάστου – λίγο πιο κάτω από την Πλατεία της Καρυάς – το οποίο υπήρξε, έως το 1854, το εξοχικό του Άγγελου έπαρχου στο νησί της Λευκάδας.

Η ίδια η Κουτσοχέρω πείθει και έναν άνδρα να συμμετάσχει στη δημιουργία κεντημάτων, ο οποίος είναι κι αυτός ανάπηρος από τον πόλεμο του 1912: τον Αργύρη. «Δεν

υπάρχει γυναικεία και ανδρική δουλειά» του λέει. Το ακμαίο και ασίγαστο πνεύμα της τελικά τον κάνει να συμφωνήσει και να αρχίσει να εργάζεται. Ο Αργύρης ή Κουτσαργύρης – κυρίως εμπνεόμενος από το ψυχικό σφρίγος της ανάπηρης Μαρίας – εργάζεται πάνω στην τεχνική με ζήλο και μεράκι. Κάποια από τα σχέδιά του είναι, ίσως, μέσα στη λίστα με τα ομορφότερα και τα πιο διαδεδομένα σχέδια του Καρσάνικου Κεντήματος. Πρέπει να είναι από τους ελάχιστους άνδρες κεντητές στην Ελλάδα και από τους λίγους, γενικότερα, παγκοσμίως. Μεταγενέστερα, κοντά στον Αργύρη Σταύρακα, μαθήτευσαν δεκάδες κοπέλες του χωριού. Όμως η τέχνη πια ξεφεύγει από τη σχολή και μεταφέρεται από γυναίκα σε γυναίκα και από μάνα σε κόρη. Από τη Βασιλική

Πρόνοια το κέντημα γίνεται γνωστό σε όλα τα ευρωπαϊκά βασιλικά σαλόνια. Φτάνουν παραγγελίες από όλη σχεδόν την Ευρώπη.

Από τη δεκαετία του 1930 που σταμάτησε η σχολή της Μαρίας της Κουτσοχέρω, η ίδια συνέχισε το έργο της από το σπίτι της ως τα βαθιά της γεράματα. Μετά τον θάνατό της το 1948, το έργο της συνέχισε ο άξιος μαθητής της Αργύρης Σταύρακας ή Κουτσαργύρης στο ιδιόκτητο οικημά του, το οποίο σύμφωνα με προφορικές μαρτυρίες ήταν καθημερινά γεμάτο με νέες κοπέλες που ήθελαν να μάθουν να κεντούν.

Η σημασία του σήμερα

Το καρσάνικο κέντημα αποτελεί πολιτισμικό χαρακτηριστικό στοιχείο του τόπου και η σημασία του στην Καρυά και γενικότερα σε όλη τη Λευκάδα έχει την ίδια αξία που είχε και πριν δεκάδες χρόνια. Εμείς σε κόντρα των καιρών και της απαξίωσης της προίκας, φτιάχνουμε ακόμα υπέροχα δημιουργήματα για τα παιδιά μας. Κάθε μητέρα, που γνωρίζει την καρσάνικη βελονιά, κεντά με τα πιο ιδιαίτερα σχέδια τραπεζομάντηλα, σεντόνια, κουρτίνες και διάφορα άλλα είδη κεντημάτων. Αν και οι περισσότερες νέες γυναίκες δεν γνωρίζουν να κεντούν, θέλουν να έχουν στο σπίτι τους τα έργα των μανάδων τους και των γιαγιάδων τους. Σε κάθε λευκαδίτικο σπίτι είναι στρωμένο ένα καλό καρσάνικο κέντημα. Σε κάθε λευκαδίτικο σπίτι είναι φυλαγμένο ένα σπουδαίο σετ για την προίκα των παιδιών. Με τον τρόπο αυτό ακόμα και σήμερα, ήθη και έθιμα διαφυλάσσονται και διατηρούμε τον πολιτισμό μας μέσα στον χρόνο.

[...]

Στο σημείο αυτό πρέπει να αναφέρουμε και το ότι το καρσάνικο κέντημα ως μέρος της πολιτιστικής μας κληρονομιάς έχει ιδιαίτερη αξία και για τον απόδημο Ελληνισμό. Πολλοί από αυτούς έρχονται για να δουν την τέχνη του καρσάνικου κεντήματος και να αγοράσουν εργόχειρα για το σπίτι τους και για τα παιδιά τους.

[...]

Διαφύλαξη/ανάδειξη του στοιχείου

Οι πρώτες προσπάθειες για την ανάδειξη του καρσάνικου κεντήματος έγιναν από τον πρώην Πρόεδρο της Κοινότητας Καρυάς, Στάθη Βλάχο, ο οποίος το 1996 οργάνωσε μία σειρά εκδηλώσεων. Αυτές περιλάμβαναν την παρουσίαση της ιστορίας του κεντήματος από ομιλητές και του βιβλίου του Ναπολέοντα Δουβίτσα «Η Καρσάνικη Βελονιά», καθώς και μεγάλη έκθεση κεντημάτων στο σπίτι όπου υπήρξε η Σχολή της Μαρίας Κουτσοχέρως. Το 1997 πραγματοποιήθηκε μία πολύ μεγάλη έκθεση στο Σύνταγμα στην Αθήνα στο ξενοδοχείο Athens Plaza. Σπουδαία εκθέματα μεταφέρθηκαν από τις γυναίκες της Καρυάς και χιλιάδες επισκέπτες θαύμασαν την τεχνική του καρσάνικου κεντήματος. [...]

Η ανάδειξη του καρσάνικου κεντήματος δυστυχώς έχει τη μορφή ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Σήμερα ένα μουσείο κεντήματος είναι απαραίτητο, ώστε να εκτεθούν και να διαφυλαχθούν για τις επόμενες γενιές τα αριστουργήματα που βρίσκονται στα μπασούλα των γυναικών της Καρυάς. Για τον συγκεκριμένο σκοπό, υπάρχει διάθεση από όλες τις γυναίκες της Καρυάς να βοηθήσουν να υλοποιηθεί ο στόχος, κάτω από την επίβλεψη ενός κρατικού φορέα. Ίσως, έτσι διατηρηθούν μέσα στο χρόνο αριστουργήματα που οι επόμενες γενιές δεν θα έχουν την ευκαιρία να δουν κάπου αλλού.

Καρσάνικο Κέντημα (Καρυά Λευκάδας) | 2019 – Άυλη Πολιτιστική Κληρονομιά της Ελλάδας (culture.gr)

Καίτη Χόρτη

ΕΠΤΑΝΗΣΙΑΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
Δεληγιώργη 24 Αθήνα τ.κ. 10437
Τηλ.: 210 5234950 – 6945420533 - 6977291186
Email: eptasyn@gmail.com / www.eptanisiakisynomospondia.com

Αθήνα, 21/2/2025

ΨΗΦΙΣΜΑ

Η Επτανησιακή Συνομοσπονδία εκπροσωπώντας Συλλόγους, Ενώσεις, Ομοσπονδίες και άλλους πολιτιστικούς φορείς των Ιονίων Νήσων χαιρετίζει και υιοθετεί το ψήφισμα του Διοικητικού Συμβουλίου της ΠΕΔ Ιονίων Νήσων, υπέρ της ίδρυσης και λειτουργίας Ακαδημαϊκού Τμήματος του Ιονίου Πανεπιστημίου στη Λευκάδα, με αριθμό: 1-5/03.02.2025 και Αριθ. Πρωτ.: 218/03.02.2025. στο οποίο συνέδραμαν όλοι οι Δήμαρχοι της Περιφέρειας Ιονίων νήσων, το οποίο έχει ως εξής:

«Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΠΕΔ Ιονίων Νήσων

1. Εκφράζει την έντονη αντίθεσή του για την οριστική κατάργηση του τμήματος Περιφερειακής Ανάπτυξης στην Λευκάδα, χωρίς να έχει προηγηθεί η αξιολόγηση του.

2. Εμμένει και υποστηρίζει την ίδρυση και λειτουργία Τμήματος Ανώτατης εκπαίδευσης από το Ιόνιο Πανεπιστήμιο στη Λευκάδα, δεδομένου ότι πληρούνται τα κριτήρια των κτιριακών υποδομών και των ακαδημαϊκών προϋποθέσεων.

3. Κρίνει ότι στην ακαδημαϊκή, πνευματική, οικονομική και πολιτική προσφορά της Λευκάδας στην Ελληνική και διεθνή κοινότητα δεν χωρούν εκπτώσεις αναφορικά με την ύπαρξη Τμήματος Ανώτατης Εκπαίδευσης, ως στοιχείο ουσίας αλλά και επιβεβαίωσης των ανωτέρω για τον τόπο μας.

4. Στηρίζει εμπράκτως τις αποφάσεις του Ιδρύματος του Ιονίου Πανεπιστημίου, το οποίο διαχρονικά τάσσεται υπέρ της ίδρυσης και λειτουργίας Τμήματος Ανώτατης εκπαίδευσης στη Λευκάδα.

5. Το παρόν ψήφισμα να κοινοποιηθεί: Στο Γραφείο Πρωθυπουργού, στον Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, στον Περιφερειάρχη Ιονίων Νήσων, στους Βουλευτές Ιονίων Νήσων, στον Πρύτανη του Ιονίου Πανεπιστημίου και να δημοσιευτεί στα ΜΜΕ».

Προσκαλεί τους τοπικούς και περιφερειακούς φορείς σε συνεργασία με το Ιόνιο Πανεπιστήμιο να συνδράμουν και πιέσουν προς κάθε κατεύθυνση για την επίτευξη του στόχου και καλεί τη κυβέρνηση να ακούσει το αίτημα σύσσωμης της κοινωνίας των Επτανησίων για να άρει άμεσα την εξεατή αδικία μη λειτουργίας τμήματος ανώτατης εκπαίδευσης στο νησί της Λευκάδας.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Δ. ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΗΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ANNA Φ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΤΟΥ ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΛΕΥΚΑΔΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Βραβείο Ακαδημίας Αθηνών

Ο Λευκαδίτης Ναύαρχος Ιωάννης Τούμπα & η εποποιία του Αντιτορπιλικού «ΑΔΡΙΑΣ» - Ένα διαχρονικό μήνυμα πατριωτισμού.

Αθήνα 26 Μαρτίου 2025, Λέσχη Αξιωματικών Ενόπλων Δυνάμεων.

Ακριβώς την επομένη του μεγάλου πατριωτικού έπους της Παλιγγενεσίας του 1821, η Εταιρεία Λευκαδικών Μελετών κάλεσε τους φίλους της να αναλογιστούν ένα ακόμα μεγάλο έπος. Αυτή τη φορά, του 1940! Ο

ο πρώην Δήμαρχος Λευκάδας κ. Κώστας Αραβανής, η Αρχιτέκτων Μηχανικός και πολιτευτής κ. Λιλή Καραβία, εκπρόσωποι φορέων και πολιτιστικών Συλλόγων και πλήθος κόσμου, οι οποίοι κατέκλυσαν την αίθουσα.

το σημαντικό συγγραφικό έργο του που είναι αφιερωμένο και τιμά την ιδιαίτερη πατρίδα μας.

Το κύριο μέρος της εκδήλωσης περιλάμβανε τη συναρπαστική και άσφογα τεκμηριωμένη ομιλία του Αντιναύαρχου – επίτιμου Υπαρχηγού του Στόλου (ε.α.) και μέλους Δ.Σ. της Εταιρείας κ. Σπύρου Κονιδάρη ο οποίος, εμπνεόμενος από τη δαφνοστεφανωμένη *μούσα των δραματικών χορικών* Τερψιχόρη, με στέρεο λόγο. με υψιπετή συγκίνηση και με καθηλωτικές εικόνες, μετέφερε το κοινό στο ιστορικό πλαίσιο στο οποίο μεγαλούργησαν ο Ναύαρχος Ιωάννης Τούμπα και το ηρωικό πλήρωμα του «ΑΔΡΙΑΣ».

Ο έτερος ομιλητής κ. Κωνσταντίνος Τασσάς, Δρ. πολιτικός μηχανικός – οικονομολόγος, συγγραφέας του βιβλίου «Ο τελευταίος ήρωας» (εκδ. Gutenberg) και γιος του μηχανικού του πλοίου «ΑΔΡΙΑΣ», πήρε το λόγο και μετέδωσε αφηγήσεις του πατέρα του από τη θαλάσσια εποποιία και αναμνήσεις από τη δική του γνωριμία με τον Ναύαρχο Ιωάννη Τούμπα. Την ομιλία του ζωντάνεψαν αποσπάσματα από το ντοκιμαντέρ «ΑΔΡΙΑΣ» του μη κερδοσκοπικού οργανισμού «Αρχιπέλαγος», με αυθεντικά στιγμιότυπα από το ιστορικό γεγονός. Η εκδήλωση έκλεισε με το ζεστό χειροκρότημα του κοινού.

Ήταν μια εκδήλωση που ήθελε να θυμίσει ότι σήμερα, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, χρειαζόμαστε φωτεινά παραδείγματα που να εμπνέουν και, όπως τόνισαν οι ομιλητές, πρέπει να γνωρίζουμε την ιστορία μας για να μην ξαναζήσουμε την εκτροπή της στη δυστυχία!

λόγος για τον ηρωικό Λευκαδίτη Ναύαρχο Ιωάννη Τούμπα και την εποποιία του με το Αντιτορπιλικό «ΑΔΡΙΑΣ».

Η εκδήλωση, την οποία συντόνισε ο πρώην Βουλευτής Λευκάδας και Περιφερειάρχης Αττικής κ. Παναγιώτης Καββαδάς έγινε στην αίθουσα Τερψιχόρη της Λέσχης Αξιωματικών Ενόπλων Δυνάμεων, στην Αθήνα.

Παρόντες ήταν ο βουλευτής Λευκάδας κ. Αθανάσιος Καββαδάς, ο Δήμαρχος Λευκάδας κ. Ξενοφών Βεργίνης, ο πρώην Δήμαρχος Ηλιούπολης κ. Θεόδωρος Γεωργιάκης, ο πρόεδρος του Εμπορικού Επιμελητηρίου Λευκάδας κ. Σωτήρης Σκιαδαρέσης, η Διευθύντρια της Δημόσιας Βιβλιοθήκης Λευκάδας κ. Μαρία Ρούσου, ο Αντιδήμαρχος Λευκάδας κ. Φίλιππος Σκληρός, ο ομότιμος Διευθυντής Ερευνών του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών κ. Τριαντάφυλλος Σκλαβενίτης,

Η έναρξη έγινε με χαιρετισμό από τον πρόεδρο της Εταιρείας κ. Κώστα Κατηφόρη, ο οποίος αναφέρθηκε στον επίκαιρο συμβολισμό της εκδήλωσης και, ειδικότερα, στην ανάγκη να αναστοχαστούμε τι σημαίνει για μας «πατριωτισμός», στη σημερινή συγκυρία, που το φιλελεύθερο και δημοκρατικό κεκτημένο βάλλεται πολύπλευρα. Ο ίδιος υπενθύμισε ότι επίκεινται οι αρχαιρεσίες στην Εταιρεία και κάλεσε τους φίλους της να πυκνώσουν τις τάξεις της.

Ακολούθησε χαιρετισμός από τον Δήμαρχο Λευκάδας κ. Ξενοφώντα Βεργίνη που, μεταξύ άλλων, πρότεινε να επαναληφθεί η εκδήλωση στη Λευκάδα και υποσχέθηκε την τοποθέτηση ανδριάντα του τιμώμενου Ναυάρχου, επίσης στην πόλη της Λευκάδας. Στη συνέχεια τιμήθηκε ο Μεγανησιώτης Λυκειάρχης και συγγραφέας κ. Κώστας Πάλμος, για

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΜΑΘΗΤΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ ΣΤΗΝ ΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗ

Μια αξιόπαινη προσπάθεια του Δήμου Λευκάδας είναι η προκήρυξη του Πανελλήνιου Ποιητικού Μαθητικού Διαγωνισμού προς τιμή του Εθνικού μας Ποιητή Αριστοτέλη Βαλαωρίτη με τίτλο: **200+1 χρόνια Βαλαωρίτη.**

Ο πανελλήνιος μαθητικός διαγωνισμός είχε ανακοινωθεί από τον Δήμαρχο Λευκάδας κ. Ξ. Βεργίνη στο διήμερο πολιτιστικό αφιέρωμα που ο Σύλλογος μας είχε διοργανώσει προς τιμή του ποιητή στις 19 & 20/5/2024 στην Λευκάδα. Ως μέλη της οργανωτικής και επιστημονικής επιτροπής του διαγωνισμού συμμετέχουν και μέλη του ΔΣ του Συλλόγου μας και συγκεκριμένα ο κ. Κώστας Σταματέλος Γ.Γ. και ο κ. Ιωάννης Κατωπόδης Αναπληρωτής Γ.Γ.

Περισσότερες λεπτομέρειες για τον διαγωνισμό δημοσιεύονται στην συνέχεια.

Τα βραβεία που θα απονεμηθούν είναι:

1^ο Βραβείο, 2^ο Βραβείο και 3^ο Βραβείο ατομικής συμμετοχής

Ένα βραβείο συλλογικής συμμετοχής
Ειδικός Έπαινος Διάκρισης (για την 4^η θέση)

Οι μαθητές/τριες που θα βραβευθούν θα λάβουν ως Επιπρόσθετο έπαθλο μια ποιητική συλλογή του Αριστοτέλη Βαλαωρίτη.

Διάρκεια Διαγωνισμού:

Ως ημερομηνία έναρξης του Διαγωνισμού ορίζεται η **21^η Μαρτίου 2025** και ως ημερομηνία λήξης η **21^η Μαΐου 2025**. Κάθε συμμετοχή που θα σταλεί εκτός

του συγκεκριμένου χρονικού πλαισίου θα θεωρείται εκπρόθεσμη και δεν θα γίνεται αποδεκτή.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ – ΘΕΜΑ

Ο πανελλήνιος ποιητικός μαθητικός διαγωνισμός δημιουργικής γραφής στην ποίηση του Αριστοτέλη Βαλαωρίτη διοργανώνεται προς τιμή του εθνικού μας Ποιητή από τον Δήμο Λευκάδας, με **θέμα** του διαγωνισμού **«η αξία της ποίησης του Αριστοτέλη Βαλαωρίτη σήμερα»**

Αντικείμενο του διαγωνισμού είναι η ποιητική έκφραση ιδεών, σκέψεων και συναισθημάτων των μαθητών και μαθητριών σχετικά με την αξία και τον ρόλο της ποίησης του Αριστοτέλη Βαλαωρίτη στη ζωή του/της σύγχρονου/ης Έλληνα/ίδας.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες που θα συμμετάσχουν στον διαγωνισμό πρέπει να στείλουν **ένα (1) μόνο αδημοσίευτο ποίημα** τους –δηλαδή να μην έχει δημοσιευτεί σε οποιοδήποτε έντυπο (βιβλίο, περιοδικό, εφημερίδα), ιστοσελίδα ή μέσο κοινωνικής δικτύωσης (Facebook, Instagram, Twitter κλπ).

Δικαίωμα Υποβολής

Δικαίωμα Υποβολή έχουν μαθητές/τριες ηλικίας των Ε' και ΣΤ' τάξεων του Δημοτικού, καθώς και μαθητές/τριες Ημερήσιων Γυμνασίων και Λυκείων, Πρότυπων και Πειραματικών Γυμνασίων και Λυκείων, καθώς και στους

μαθητές των Καλλιτεχνικών και Μουσικών σχολείων της χώρας και των ελληνικών σχολείων Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης του εξωτερικού.

Μέλη της Οργανωτικής Επιτροπής (με ευθύνη διενέργειας του διαγωνισμού):

1. Νικολέτα Κονιδάρη, Προϊσταμένη του Αυτοτελούς τμήματος Πολιτισμού
2. Ιωάννης Κατωπόδης, Προϊστάμενος Διεύθυνσης Στρατηγικού σχεδιασμού ΥΠΑΙΘΑ
3. Νικόλαος Κονιδάρης, Διευθυντής του Μουσικού Σχολείου Λευκάδας.
4. Αναστάσιος Κοντομίχης, Υπάλληλος του Δήμου.
5. Άννα Γεωργιάκη, Υπάλληλος του Δήμου.

Μέλη της Επιστημονικής Επιτροπής που θα αξιολογήσουν τα κείμενα:

1. Τριαντάφυλλος Κωτόπουλος, καθηγητής Δημιουργικής Γραφής στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας - Ποιητής, Πρόεδρος της Επιτροπής
2. Παρασκευή Κοψιδά-Βρετού, Δρ. Φιλολογίας, συγγραφέας, Πρόεδρος Συνδέσμου Φιλολόγων Λευκάδας, μέλος της επιτροπής
3. Γιάννης Φαλκώνης, Ποιητής, σκηνοθέτης, μέλος της επιτροπής
4. Κώστας Σταματέλος, Ποιητής, στέλεχος επιχειρήσης, μέλος της επιτροπής

Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να απευθυνθείτε στο τηλέφωνο: 26453-60547 (κα. Νικολέτα Κονιδάρη).